

عناوین درسی:

۱- مقدمه

2- عیوب بلوری

3- مکانیزم های مقاوم شدن

4- شکست، چسبگی، خزش (توجیه توسط عیوب بلوری)

5- کامپوزیت ها

* Introduction to dislocations D. Hull مراجع:

* Mechanical Metallurgy Deeter

عیوب بلوری:

بلور در حالت کلی دارای نظم است. هر بی نظمی در بلور، عیب محسوب می شود.

عیب در بلور بر حسب بعدشان تقسیم بندی می شوند:

۱- عیب نقطه ای (بیون بعد) 2- عیب خطی 3- عیب سطحی

الف) عیوب نقطه ای:

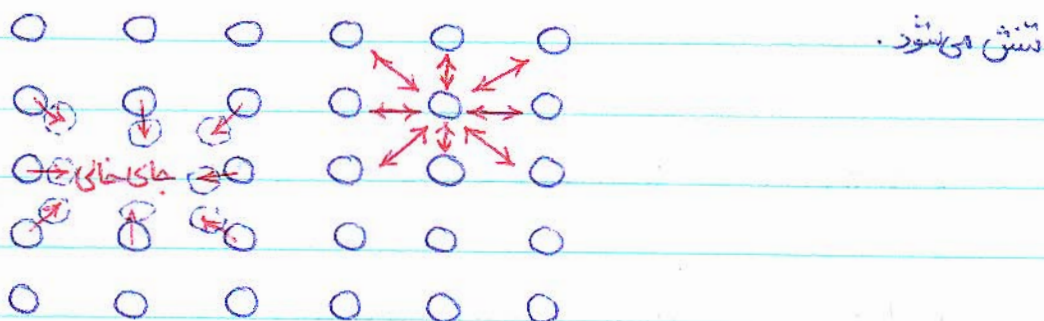
I. جای خالی (Vacancy) II. بین نشین (Interstitials)

III. اتم های ناخالصی (Impurities)

I. Vacancy :

اتم‌های شبکه در حالت عادی سر جای شان قرار دارند و انرژی $\min$ برخوردار هستند و در

نتیجه به هم نیروی وارد نمی‌کنند. بنابراین هرگونه تغییری در این ساختار موجب ایجاد میدان

اتم‌های اطراف این جای خالی، به سمت حفره کشیده می‌شوند و در شبکه نوعی فشردگی در این قسمت

دید می‌شود. در نتیجه در این محل، میدان کرنش ایجاد می‌شود. این حرکت اتم‌ها، الاستیسیته

یعنی برگشت پذیر است نظیر اینکه اگر اتم سر جایش برگردد، عیب برطرف می‌شود.

وجود تعدادی از این عیوب می‌تواند در حال تعادل باشد؛ برای اینکه بتوانیم Vacancy ایجاد

کنیم، نیاز به صرف انرژی می‌باشد یعنی به سیستم انرژی افزوده می‌شود.

انرژی اکتیواسیون برای ایجاد یک Vacancy : E

$$\text{Vacancy } n \text{ برای : } \Delta G = nE - T \Delta S$$

در مورد Vacancy های کم : $nE < |T \Delta S|$ ← $\Delta G < 0$: تعادل

ΔS : مربوط به تعداد آرایش‌های ممکن برای vacancy هاست (انتروپی)

$$\Delta S = k \ln \omega$$

ω : تعداد آرایش‌های ممکن

رابطه‌ی تعداد vacancy های در حال تعادل:

$$n_v = N \exp\left(\frac{-E}{kT}\right)$$

n_v : تعداد vacancy های در حال تعادل در دمای T .

N : تعداد کل اتم‌های شبکه E : انرژی اکتیواسیون یک vacancy

T : دمای مطلق

k : ضریب ثابت بولتزمن

پیدا کردن ω : N (تعداد کل اتم‌ها) n (vacancy)

$$N(N-1)\dots(N-n+1)$$

vacancy اول در N جای مختلف امکان قرار گرفتن دارد و vacancy n ام در $N-n+1$

جای مختلف. چون همه vacancy ها مساوی هستند، پس تعداد بالا $n!$ بار تکرار شده

است. (vacancy سوم، $n-2$ بار تکرار شده است)

$$W = \frac{N(N-1)\dots(N-n+1)}{n!} \times \frac{(N-n)(N-n-1)\dots 1}{n!(N-n)!} = \frac{N!}{n!(N-n)!}$$

یک تعدادی از vacancy ها تعادل ترمودینامیکی دارند. (انرژی را کاهش می دهد $\Delta G < 0$)

مثال - مس: $T = 300^\circ \text{K} \mid \frac{nv}{N} \cong 10^{-12}$ $E \cong 0.7 \text{ eV}$

به ازای هر 10^{12} اتم، یک vacancy وجود دارد.

اگر دما را بالا ببریم، $T_2 = 1200^\circ \text{K}$ (هنوز مس ذوب نشده است) در این دما: $\frac{nv}{N} \cong 10^{-3}$

در نتیجه، تعداد vacancy ها، 10^9 برابر شده است. پس تعداد vacancy ها،

متناسب است با درجه حرارت.

عیوب نقطه ای را نمی توان مستقیماً مشاهده نمود. تعداد این عیوب را با خواص خود بلور

می سنجم. یعنی از خواص بلور به تعداد vacancy های رسمیم.

مثلاً، هدایت الکتریکی که یکی از خواص مهم فلزات است و مربوط به الکترون های آزاد می باشد.

(الکترون های واقع شده در لایه ای خاص که متعلق به هیچ اتمی نیستند ولی متعلق به همه اتم ها

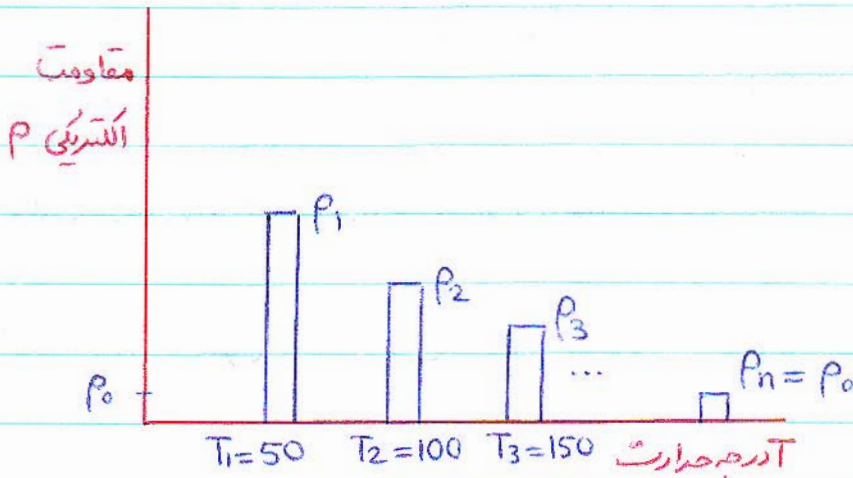
می باشند) با افزایش دما، هدایت الکتریکی کم می شود (مقاومت زیاد می شود) در حالیکه، تعداد

vacancy ها زیاد می شود. در نتیجه، vacancy ها با resistance مرتبط هستند.

ρ : مقاومت مس در دمای محیط قبل از گرم کردن و کوچ کردن.

ρ_1 : مقاومت بعد از کوچک کردن در دمای 50°C .

ρ_2 : مقاومت بعد از کوچک کردن در دمای 100°C و ...

وقتی در دمای $T=1000^\circ\text{C}$ هستیم، تعداد زیادی Vacancy وجود دارد و وقتی سریع سرد می کنیم

و به دمای $T=20^\circ\text{C}$ می رسانیم چون در این دما، تعداد Vacancy های در حال تعادل خیلی

کمتر است، در نتیجه تعداد زیادی Vacancy بصورت غیر تعادلی در $T=20^\circ\text{C}$ باقی می ماند.

در مرحله بعد، درجه حرارت را به $T_1=50^\circ\text{C}$ رسانده و بعد دوباره به $T=20^\circ\text{C}$ می رسانیم و

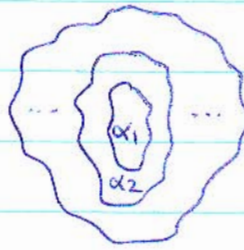
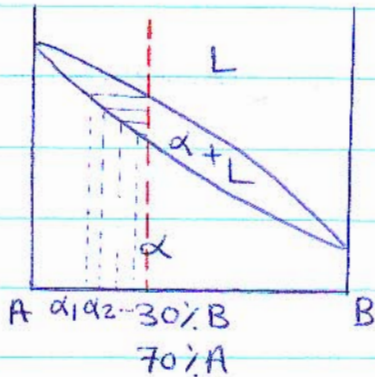
به همین ترتیب. با این سرد و گرم کردن های متوالی به حالت تعادل نزدیک می شویم (ρ_0) و در

نتیجه تعداد Vacancy ها کم تر شده و مقاومت کم می شود.

یکی از خواص مهم فلزات نفوذ است. (حرکت اتمها در داخل فلز). Vacancy هایی از

عوامل مهم نفوذ یا حرکت اتمها می باشند.

بادآوری: در سرد کردن غیر تعادلی آلیاژهای با حلالیت کامل در حالت جامد:

ترکیب در مرکز دانه با کمانه دانه، فرق می‌کند. (Coring)

که همان زگرگاسیون گرمی است. آلیاژ بدین ترتیب هموژن نیست. بنابراین تا زیر منحنی

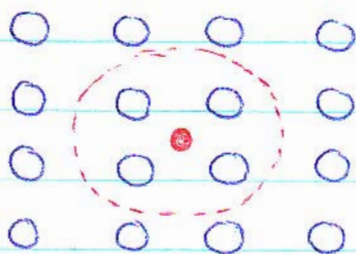
سلیدوس گرم می‌کنیم تا هموژن شود. در واقع با افزایش درجه حرارت اتم‌های A و B طوری حرکت

می‌کنند تا ترکیب بصورت یکنواخت 30 - 70 برقرار شود. علت افزایش دما این است که نفوذ

راحت‌تری شود. (تعداد vacancy ها هم زیاد می‌شود) در واقع حرکت اتم‌ها با حرکت

vacancy ها راحت‌تری شود. عبارت دیگر: حرکت اتم $\equiv$ حرکت vacancy

ب - اتم‌های بین نشین:

این اتم بین نشین در اطراف خود یک میدان

گرنس ایجاد می‌کند. اتم‌های بین نشین از

خود تشنگی نمی‌توانند فرار کنند زیرا انرژی اکتیواسیون خیلی زیادی می‌خواهد.

در شرایط عادی اتم بی نشین نمی تواند از جنس اتم های شبکه باشد؛ مگر با اعمال انرژی زیاد یا بمباران با هسته سنگین مثل هلیوم.

- اتم های ناخالصی:

منظور همان محلول جامد است. solid solution

این محلول ها دو گونه اند: 1- بین نشین 2- جانشین

(در مورد محلول جانشین، اتم ناخالصی جای اتم شبکه را می گیرد و چون اختلاف شعاع اتمی

وجود دارد، بی نظمی در اطراف خود ایجاد می کند. اگر شعاع اتم ناخالصی کمتر از اتم شبکه باشد

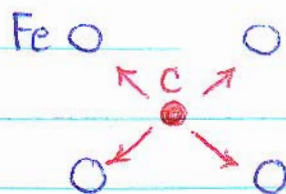
در شبکه فشردگی ایجاد می کند و اگر شعاع اتم ناخالصی بیشتر از اتم شبکه باشد، در شبکه باز شدگی

ایجاد می کند. در مورد فشردگی، اتم های ناخالصی، اتم های شبکه را به سمت خود کشیده و جمع

شدگی در یک سمت از شبکه ایجاد می کند.

در مورد بین نشین، شعاع اتم ناخالصی باید کمتر از $1 \text{ \AA}$ باشد. این اتم گریب نیز اطراف خود را

بی نظم کرده است. (ایجاد میدان گرشتی در اطراف خود.)

در مورد بین نشین همیشه باز شدگی داریم در حالتیکه در جانشین فشردگی یا باز شدگی داریم؛

بر حسب شعاع اتم ناخالصی

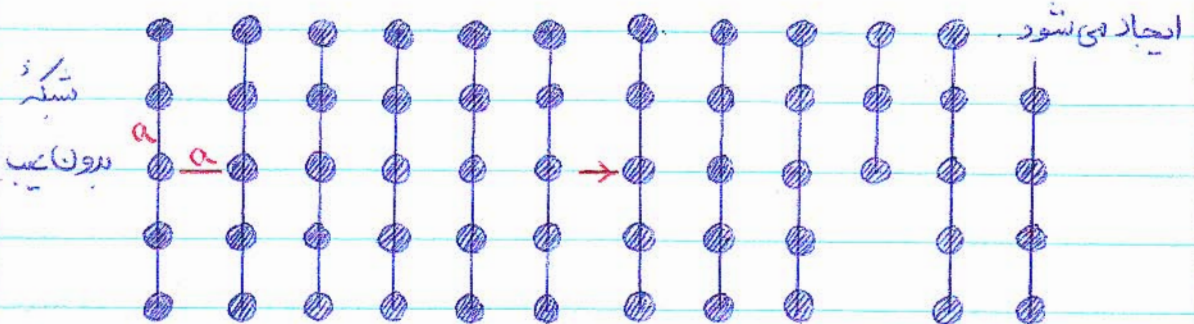
عیوب خطی:

عیوب خطی یا نابجائی (dislocation) عیوب یک بعدی هستند.

تذکره: سطوح بلوری، سطوحی هستند که روی آن ها، نقاط ماری وجود دارد. در شبکه های اتمی

ممکن است صفحه ای باشد که روی آن اتمی نباشد، این صفحه، سطح بلوری نیست.

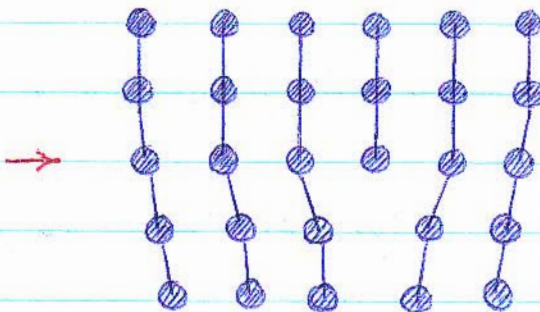
در شبکه ای f.c.c، صفحات $\{110\}$ را در نظر می گیریم. تمام بلور از چین این صفحات

هر چه از نابجائی دورتر می شویم، نظم

شبه زیاد می شود (چه در جهت طولی و در چه

در جهت عرضی) و فاصله بین اتم ها، a می شود.

طول ↓ عرض →

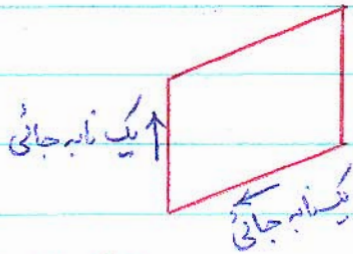
انتهای این صفحه نابه جایی یک خط عمود بر صفحه وجود دارد. (خط نابه جایی) زیرا این خط

صحیح اتی وجود ندارد. نابه جایی فوقی از نوع پله ای است. (Edge dislocation)

این خط تا بینهایت نمی رود و به سطح بلور یا مرز دانه منتهی می شود و دیگر در سطح بلور نابه جایی

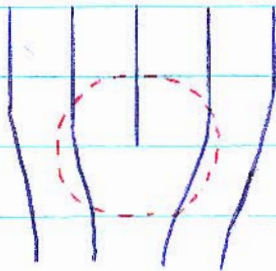
نداریم. ممکن است این نیم صفحه همراه با صفحات دیگر که بصورت کامل هستند، ادامه یابد.

در این صورت در جهت نابه جایی داریم. بعبارتی دو خط نابه جایی داریم.

1385. 11. 29

در مورد نابه جایی پله ای، در انتهای نیم صفحه، یک میدان کرنش بوجود می آید.

این منطقه در سه بعد بصورت یک استوانه تصور می شود.

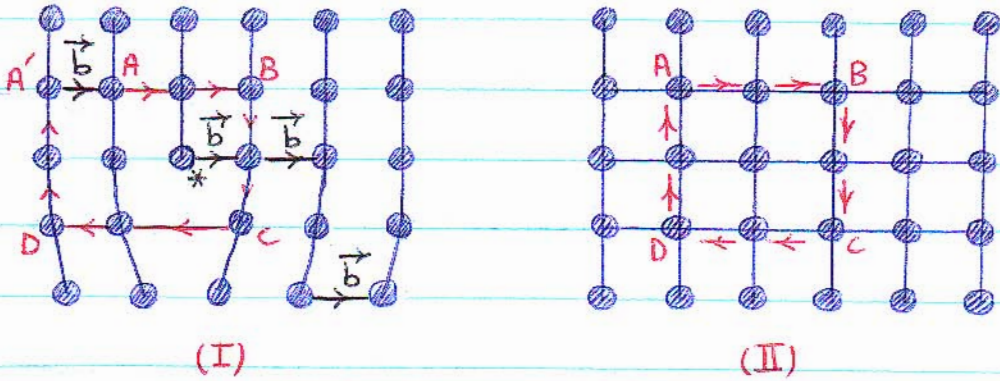
فواصل بین اتی در بالای خط نابه جایی نسبت به پائین این

خط کمتر است.

تعریف بردار برگردن: این بردار مشخصه ی نابه جایی است.

صنحات یکسانی از شبکه بلوری را در نظره می‌گیریم. در یکی عیب خطی وجود دارد و دیگری

بدون عیب است. مثلاً هر دو $\{100\}$ است.

یک مسیر بسته در شبکه II در نظره می‌گیریم. این مسیر را روی شبکه I طوری

قرار می‌دهیم که نابه جایی داخل آن بیفتد. واضح است که مسیر در شبکه I بسته نخواهد شد.

برداری که این مسیر را می‌بندد، بردار برگرس نام دارد. این بردار دارای جهت است و محتماً این

$$\vec{AA'} = \vec{b}$$

دو اتم قرار دارد.

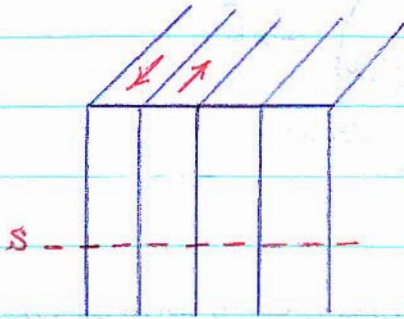
این بردار یک جهت بلوری است و مستقل از مکان است.

در حالت خاص *، بردار برگرس عمود بر خط نابه جایی است. در این حالت نابه جایی از

نوع پله‌ای یا لبه‌ای (Edge dislocation) است.

اگر بردار برگرس موازی خط نابه جایی باشد، نابه جایی را نابه جایی پیچی می‌نامیم.

در حالت ناب جانجی پیچی ، دو صفحه تا سطح S ، نسبت به هم لغزیده اند .

بجارتی در بالای S نوعی بی نظمی وجود دارد و در پایین S

این بی نظمی دیده نمی شود .

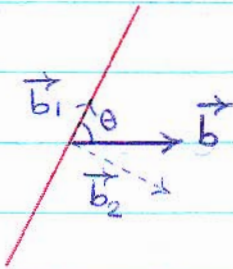
* ناب جانجی ها به سه صورت زیر هستند :

3 - ناب جانجی مختلط

2 - ناب جانجی پیچی

1 - ناب جانجی پله ای

در مورد ناب جانجی مختلط (mixed dislocation) بردار برگرس و خط ناب جانجی با هم زاویه θ

راهی سازند . ($\theta \neq 0, 90$)

$$\vec{b} = \vec{b}_1 + \vec{b}_2$$

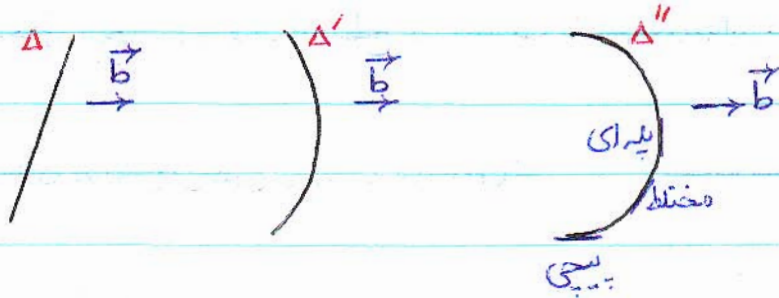
در این حالت ، ناب جانجی یک مؤلفه ی پله ای ($\vec{b}_2$) و یک مؤلفه ی پیچی ($\vec{b}_1$) دارد .

* کلیاتی در ارتباط با خط ناب جانجی و بردار برگرس :

1 - بردار برگرس جهت بلوری است و مستقل از مکان و حتماً بین دو اتم قرار می گیرد .

2 - بردار برگرس مستقل از خط ناب جانجی هم می باشد . بجارتی خط ناب جانجی می تواند حرکت کند و

در طی حرکتش تغییر شکل دهد ولی بردار برگرس آن ثابت می ماند .

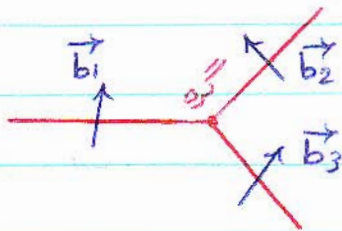
در واقع کاراکتر ناه جایی تغییر می کند ولی بردار برگرس آن تغییر نمی کند. بردار برگرس را در حالت

سکون تعریف کردیم و وقتی ناه جایی حرکت می کند هم، همان بردار برگرس سابق را در نظر می گیریم.

3- یک خط ناه جایی در داخل بلور نمی تواند انتهای آزاد داشته باشد. یا انتهای خط ناه جایی به سطح

بلور می رسد و یا با ناه جایی های دیگر، تشکیل گره ناه جایی می دهد. در کریستال، سطح بلور همان

مرز دانه است. گره وقتی تشکیل می شود که حداقل سه خط ناه جایی به هم برسند.

$$\vec{b}_1 = \vec{b}_2 + \vec{b}_3$$

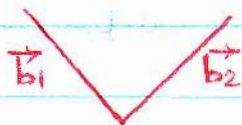
مجموع بردارهای برگرس در گره صفر است بعبارتی

گره دیگر ناه جایی وجود ندارد. (لزومی ندارد که ناه جایی ها یکسان یا از یک نوع باشند.)

$$\sum \vec{b}_i = 0$$

بعبارتی:

یک ناه جایی به ناه جایی دیگر تبدیل نمی شود بعبارتی حالت زیر وجود ندارد.

بنابراین، حداقل 3 نایب جایی تشکیل گروه می دهد. در اینجا گروه مثل گروه در مدارهای الکترونی است

(قانون KCL)

اگر نایب جایی ها به هم متصل شوند، شبکه ی نایب جایی

ایجاد می شود. مثلاً در یک تک گردسیال که همزدانه نداریم، پس خط نایب جایی ها یا به سطح بلور می رسند

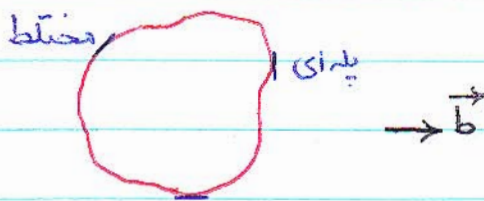
و یا به یکدیگر.

یک نایب جایی می تواند به دو نایب جایی تجزیه شود:

مجموع بردارهای برگرس صفر می شود → گروه

چون خطوط نایب جایی انتهای آزاد ندارند، می توانیم حلقه ی نایب جایی داشته باشیم. و بردار برگرس

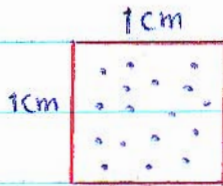
ذیر ثابت است.

برای vacancy ها، دانسیته تعریف کردیم. در مورد نایب جایی ها بیچی

نیز این تعریف را داریم:
$$\text{دانسیته ی نایب جایی} = \frac{\text{طول کل خطوط نایب جایی}}{\text{حجم}}$$

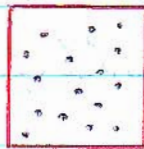
اما بطور کلی نمی توان طول نایب جایی را بدست آورد.

$$\text{تعداد خطوط نایب جایی} = \text{دانسیته ی نایب جایی} \times \text{واحد سطح}$$

تعداد ناه جای که از این واحد
سطح گذشته است $\rightarrow \frac{\text{خط}}{\text{cm}^2} = \text{cm}^{-2}$

البته این مقدار دانسیته‌ی اصلی را به ما نمی‌دهد ولی بطور نسبی می‌توان بررسی نمود.

I

II

$$d_1 > d_2$$

دانسیته‌ی ناه جای در حالتیکه هیچ تشیی و تغییر شکلی اعمال نکرده باشیم (تعداد مکانیکی) در حدود

$\frac{\text{خط}}{\text{cm}^2} 10^6$ می‌باشد. در واقع با هیچ عملیات حرارتی، از این مقدار کمتر نمی‌شود.

ناه جای‌ها برخلاف vacancy ها هیچ گاه در تعادل ترمودینامیکی نیستند. ناه جای ممکن

است تعادل مکانیکی داشته باشد (به هم نیرو وارد نکند) اما تعادل ترمودینامیکی ندارد و همواره انرژی

را افزایش می‌دهد. ناه جای‌ها حین انجماد بوجود می‌آید و وقتی بوجود آمد دیگر از بین نمی‌رود.

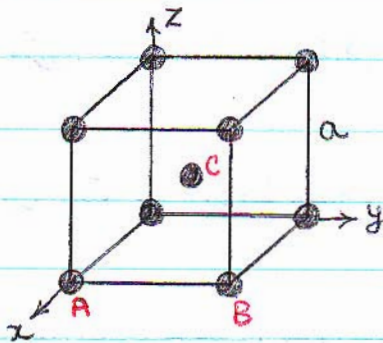
وقتی تغییر شکل می‌دهیم، $d \approx 10^9$ می‌شود و اگر بعد از تغییر شکل، آنرا کنیم d دوباره کم

می‌شود.

عامل اصلی تغییر شکل پلاستیک، ناه جای‌ها هستند. یعنی اگر ناه جای‌ها نباشند، تغییر شکل

امکان ندارد.

* بردار برگرس راهی توان بپارامتر شبکه و جهت بلوری تعیین نمود:

مثلاً برای شبکه B.C.C :

در راستای x : $[100]$

$$\vec{b} = a[100] = \vec{OA}$$

$$\vec{b} = a[110] = \vec{OB}$$

$$\vec{b} = \frac{a}{2}[111] = \vec{OC}$$

مثلاً برای $\vec{OB}$: تصویر روی $x \equiv a$ روی $y \equiv a$ روی $z \equiv 0$

$\frac{a}{2}[111]$ در f.c.c وجود ندارد زیرا در مرکز مکعب برای f.c.c اتنی وجود ندارد؛ چرا که

$\vec{b}$ باید بین دو اتم باشد.

حرکت ناب جایی:

یک خط ناب جایی تحت تأثیر تنش، روی سطح لغزش خود می تواند بلغزد (حرکت کند).

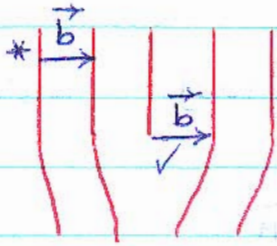
1- سطح لغزش چیست؟

2- چه شرایطی برای حرکت ناب جایی وجود دارد؟

1 ← سطح لغزش : مجموعه خط ناب جایی و بردار برگرس که یک صفحه را تشکیل می دهند.

در مورد ناب جانجی پله ای ، زمانی می توان صفحه لغزش داشت که $\vec{\tau}$ روی خط ناب جانجی واقع

شود. در نتیجه ناب جانجی پله ای سطح لغزش منحصر بفرد دارد. (فقط یک صفحه)

در حالت * ، دو خط متعامد (متانفر) داریم.

اما در مورد ناب جانجی پیچی سطح لغزش مشخصی وجود ندارد

و بینهایت سطح لغزش وجود دارد. (در واقع هر سطحی که از خط ناب جانجی عبور کند ، سطح لغزش

است.

2 ← شرط لغزش این است که: سطح لغزش و جهت لغزش (بردار برگرس) فشرده

باشند. (در واقع لغزش روی سطح فشرده و جهت لغزش فشرده می تواند رخ بدهد.

سیستم فشرده (لغزش) = مجموعی سطح فشرده + جهت فشرده

شبه بلور	سطوح فشرده	جهت فشرده	سیستم لغزش
F.C.C	$\bar{1}11\bar{1}$ {111}	$\bar{1}10$ $\langle 110 \rangle$	$\bar{1}10$ {111}
B.C.C	$\bar{1}10$ {112}	$\bar{1}11$ $\langle 111 \rangle$	$\bar{1}10$ {110} (ظاهراً)
H.C.P	1 {0001}	$\bar{1}1\bar{2}0$ $\langle 11\bar{2}0 \rangle$	$\bar{1}1\bar{2}0$ {0001}

اما از لحاظ راحت تر بودن لغزش: F.C.C > H.C.P > B.C.C

زیرا ساختار F.C.C و H.C.P فشرده تر از B.C.C است.

حرکت نابجائی :

- 1- حرکت لغزشی (لغزش)
- 2- حرکت صعودی (صعود)

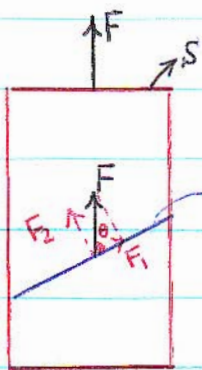
1- حرکت لغزشی :

نابجائی روی سطح لغزش می تواند بلند :

الف - شعاعی تنش مؤثر در حرکت نابجائی

ب - مکانیزم حرکت نابجائی

ج - نتیجه حرکت نابجائی

F_2 : مؤلفه نرمال

الف - F_1 : مؤلفه برشی

سطح لغزش تک کریستال

$$\sigma = \frac{F}{S}$$

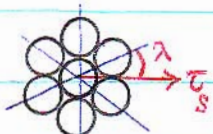
تنش کششی

$$\tau = \frac{F_1}{A} = \frac{F \cos \theta}{\frac{S}{\sin \theta}}$$

A : مساحت سطح لغزش

$$\Rightarrow \tau = \frac{F}{S} \sin \theta \cdot \cos \theta = \frac{\sigma}{2} \sin 2\theta$$

اماین تنش روی سطح لغزش باید روی جهت لغزش تجزیه شود :

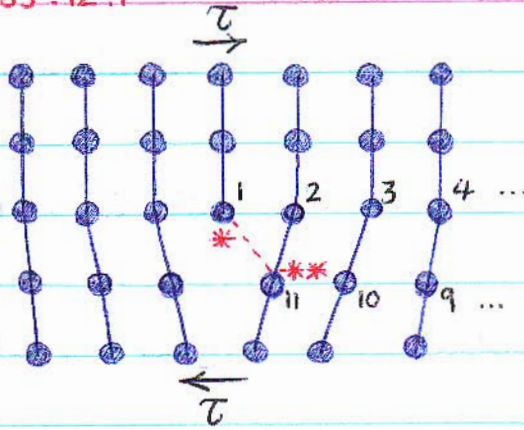

$$\tau_{rs} = \frac{\sigma}{2} \sin 2\theta \cdot \cos \lambda$$

λ : زاویه بین تنش τ و جهت لغزش

جهت لغزش

ب. یک نابجائی پله ای را در نظریه گیریم.

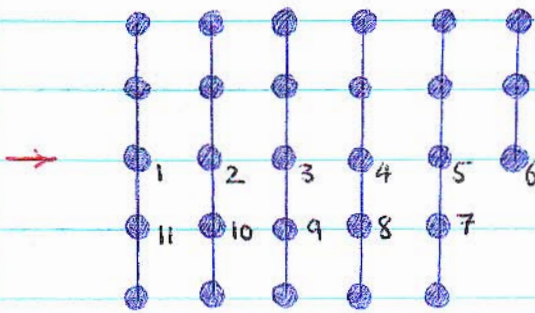

فرض می کنیم، تنش برشی τ را روی سطح لغزش

وارد می کنیم. اتم * فقط با سه اتم دیگر پیوند دارد.

تحت این تنش τ ، اتم * با اتم * * می تواند پیوند برقرار کند. در نتیجه نابجائی پله ای، یک پله

به سمت راست حرکت می کند. این پیوند جدید در لیل الاستیک بودن شبکه می تواند تشکیل شود.

در اثر حرکت این نابجائی، وقتی به انتها می رسد

یک پله درست می کند به همین دلیل نابجائی پله نام

دارد.

حرکت نابجائی بر اساس تغییر موقعیت عیب است. در واقع اتم ها منتقل نمی شوند بلکه در اثر تغییر

پیوند بین اتم ها، میدان تنش یا انرژی حرکت می کند. مثل موج، که موقع انتقال آن نقاط مادی منتقل

نمی شوند بلکه انرژی انتقال می یابد. مکانیزم حرکت نابجائی، تغییر پیوندها بصورت اتم به اتم است در

نتیجه موقعیت نابجائی روی سطح لغزش حرکت می کند. این نابجائی به سطح که می رسد یک پله ایجاد

می کند. علت اینکه نابجائی روی سطح فشرده می لغزد نیز همین است. در غیر این صورت فاصله بین

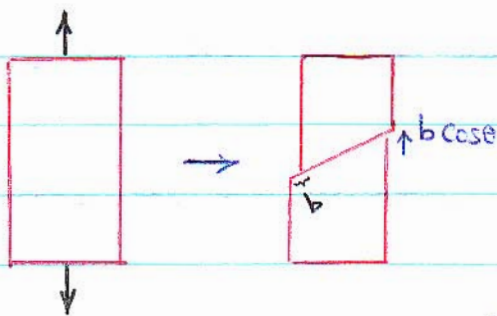
انچهها زیاد شده و برقراری پیوندهای جدید و تغییر مکان پیوندها میسر نیست زیرا انرژی زیادی می خواهد

اگر دما زیاد باشد، ارتعاشات اتمی زیاد است و پیوندها راحت تر می توانند جابه جا شوند. در نتیجه نابجایی

راحت تر حرکت کرده و شکل دادن راحت تر می شود.

ج. حرکت نابجایی یک پدیده با اندازه ی برابر برگریس خود ایجاد می کند. بنابراین در راستای لغزش (سطح لغزش)

جانبجایی با اندازه ی $b \sin \theta$ است. در جهت عمودی مجموع $b \cos \theta$ ها، تغییر طول راهی دهد و مجموع

$b \sin \theta$ ها، تغییر عرض را.

اما در پدیده گریسیال مسئله فرق می کند ولی باز هم

$b \cos \theta$ ها، تغییر طول راهی دهد. در نتیجه می توان

گفت حرکت نابجایی ها موجب تغییر شکل پلاستیک می شود. هرگونه حرکت نابجایی به هر اندازه ای

تغییر شکل ایجاد می کند. (ممکن است در صفری از θ باشد)

$$\text{افزایش انرژی} = \text{ازدیاد طول} = \text{حرکت نابجایی}$$

تغییر شکل نابجایی تا یک حدی ($R = \frac{l}{2}$) می تواند برگردد [البته با حذف نیرو] و این دلیل کشش خطی

نابجایی است. پس تا $R = \frac{l}{2}$ ، تغییر شکل نابجایی الاستیک است.

گفته شد که نابجائی پله ای روی صفحه لغزش منحصر بفردی می تواند حرکت کند ولی نابجائی بیجی

بینهایت سطح لغزش دارد و می تواند این صفحات را تغییر دهد . در سیستم h.c.p ، نابجائی بیجی

دهی تواند سطح لغزش خود را عوض کند زیرا این صفحات {0001} موازی هستند . اما در f.c.c

صفحات {111} که صفحات لغزش هستند باهم تلاقی دارند ، نابجائی بیجی می تواند صفحه

لغزش خود را تغییر دهد . [لغزش تقاطعی]

تذکره . لغزش تقاطعی منحصر به نابجائی بیجی است .

در شکل ، نابجائی در محل تقاطع صفحات لغزش دارای

مولفه بیجی است . ← صفحه لغزش خود را عوض می کند .

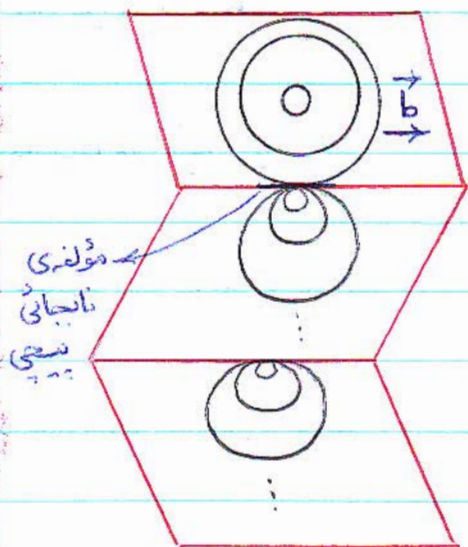
[در اثر اعمال نیرو ، حلقه های نابجائی بزرگ می شود]

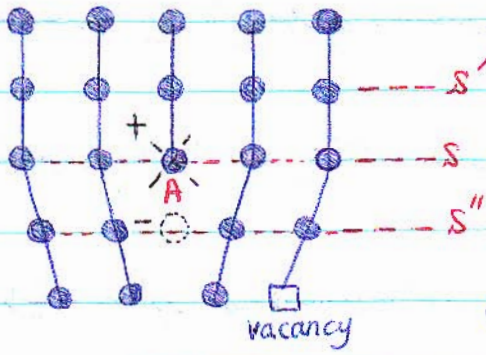
نابجائی پله ای نمی تواند سطح لغزش خود را عوض کند زیرا تغییر سطح لغزش نیاز به انرژی دارد .

صعود نابجائی : [مختص به نابجائی پله ای است]

عبارةت از حرکت نابجائی پله ای عمود بر سطح لغزش خودش . ازین کل اتم های موجود در خط

نابجائی ، فقط اتم A را در نظر می گیریم .

اگر به هر دلیلی اتم A برداشته شود، سطح لغزش از

S' S S''
 که به S تغییر می کند. این صعود را مثبت می نامند.

اگر به هر دلیلی، یک اتم زیر اتم A اضافه شود، سطح

لغزش از S به S'' تغییر می کند. این صعود، صعود منفی نام دارد. بنا بر این در مورد صعود، یک اتم

به یک قسمت از این نیم صفحه اضافه یا کم می شود.

مکانیزم صعود مثبت:

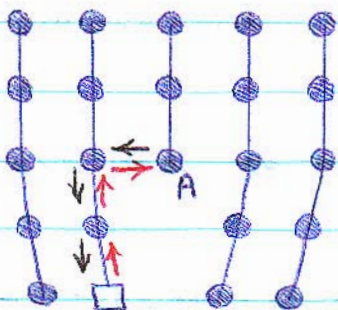
یعنی اتم A برداشته شود. دو مکانیزم راهی توان در نظر گرفت که جای اتم A خالی شود:

1- نفوذ vacancy ها به طرف خط نابجائی و جذب آن ها روی خط نابجائی.

2- تشکیل یک اتم پس نشین (اتم A) زیر خط نابجائی و حرکت آن در داخل بلور (نفوذ).

مورد 1- یک vacancy در داخل شبکه می تواند حرکت کند. اگر یک vacancy جای اتم A بنشیند

جای A خالی می شود.

مورد 2- زیر اتم A، منطقه ی بازی وجود دارد. (اشکاف یافته)

اگر اتم A به سمت این منطقه حرکت کند و بین اتم های این

منطقه بصورت بین نشین قرار گیرد و به همین ترتیب حرکت کند جای اتم A خالی می شود اما این

مکانیزم نمی تواند صورت گیرد زیرا تشکیل فضای بین نشین از اتم های هم نوع شبکه عملاً صورت نمی گیرد

(در شرایط عاری) زیرا انرژی زیادی می خواهد.

مکانیزم صعود منفی:

مانند مورد قبلی دو مکانیزم دارد که یکی از آنها عملی نیست:

1- یک اتم بصورت بین نشین جایی دیگر از شبکه وجود دارد و این اتم به سمت فضای زیر خط ناچجائی

یا زیر اتم A حرکت می کند و بدین ترتیب صعود منفی ایجاد می شود. این مکانیزم از لحاظ هندسی

منطقی است ولی از لحاظ فیزیکی این مکانیزم عملی نیست.

2- منطقه ی زیر اتم A منبسط شده است و یک vacancy می تواند تشکیل شود و این vacancy

حرکت کند و جای خود را با دیگر اتم ها عوض کند. (در این صورت یک اتم زیر اتم A قرار می گیرد. ایجاد

vacancy نیاز به انرژی دارد.

بطور کلی مکانیزم صعود ناچجائی نیاز به انرژی دارد و معمولاً در دمای بالا انجام می شود. هم چنین

صعود ناچجائی وابسته به vacancy و حرکاتشان است.

مکانیزم حرکت $vacancy$ ، نفوذ است البته در جهت برقراری حالت تعادل.

گفته شد که صعود منفی [ایجاد $vacancy$ ← افزایش دانسیته $vacancy$] و صعود

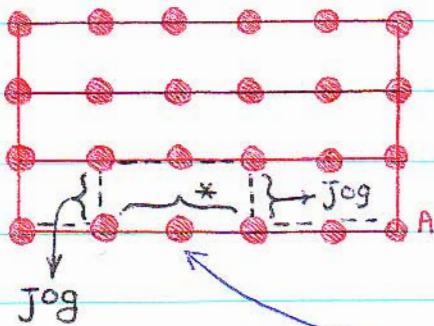
مثبت [حذف $vacancy$ ← کاهش دانسیته $vacancy$] نابجایی مربوط به جای خالی

یا $vacancy$ ها می باشد. یا بجای آن با $vacancy$ کنترل می شود.

نکته خیلی مهم: در شرایطی که تعداد $vacancy$ ها بیش از حالت تعادل است، صعود مثبت

نابجایی اولویت دارد نسبت به صعود منفی نابجایی.

حال کل خط نابجایی را در نظری بگیریم:

در مورد صعود مثبت:

حالت دید قبلی ←

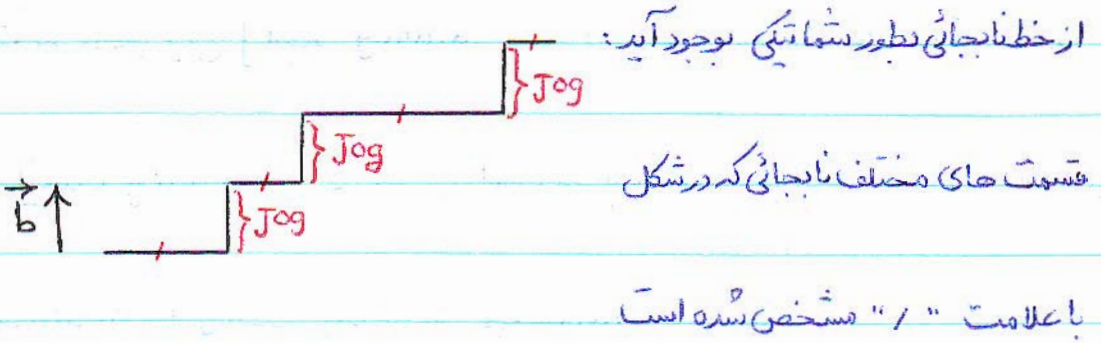
□ $vacancy$

با آمدن $vacancy$ های آتم مشخص و قسمت * حذف شده از شبکه و خط نابجایی بصورت

در می آید. بجای آن در خط نابجایی، یله ایجاد می شود یا شکسته می شود. هم چنین ملاحظه

می شود، یک قسمت از خط نابجایی صعود کرده است. $vacancy$ دوم ممکن است هر جایی

قرار گیرد ولی اگر قرار بگیرد، خط نابجائی در آن قسمت صعودی کند. وبه همین ترتیب تا شکل زیر

$$u_c = u_z + u_v + u_m$$

زلا : انرژی تولید Jog u_v : انرژی ایجاد vacancy

u_m : انرژی برای حرکت vacancy

علت وجود u_v در رابطه به این دلیل است که وجود vacancy ها خود یک انرژی دارد.

ابتدا و انتهای خط نابجائی روی سطح است و برای آن ها صعود معنی ندارد.

تذکره: Jog همیشه روی خط نابجائی وجود دارد. عبارتی قبل از صعود نابجائی، Jog ها روی

خط نابجائی از قبل وجود داشته در نتیجه از زلا در برابر u_v و u_m می توان صرف نظر کرد.

$$\rightarrow u_c = u_v + u_m$$

تذکره: Jog در برخورد نابجائی ها نیز ممکن است بوجود آید.

تذکره مهم: وجود $Jog \equiv$ از زیاد طول.

85.12.6   خواص الاستیک (کشسان) نابجائی ها:

گفته شد که نابجائی در اطراف خود میدان کرنش الاستیک ایجاد می کند. بنابراین در این منطقه

میدان تنش نیز وجود دارد. این میدان الاستیک است یعنی با حذف نیرو یا تنش اعمالی، این

میدان نیز حذف می‌شود. سؤال این است که:

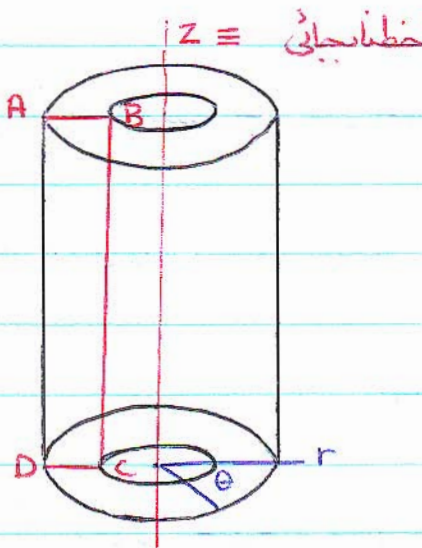
افزایش انرژی سیستم (جذب انرژی) در اثر وجود میدان تنش چقدر است؟

برحسب نایجائی (دو نوع نیرو ممکن است وارد شود: 1 - تنش اعمالی 2 - از نایجائی‌های دیگر

مقدار این نیرو چگونه است؟

بدست آوردن میدان تنش و کرنش:

برای نایجائی پیچی:

اعوجاج کشسان در اطراف یک نایجائی مستقیم

باطول نامحدود را می‌توان بوسیله استوانه‌ای

از ماده‌ی کشسان نشان داد.

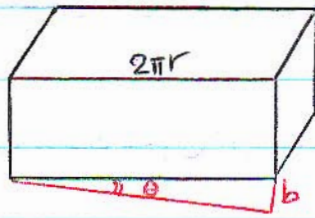
اگر استوانه را باز کنیم به یک مستطیل خواهیم رسید. (؟) استوانه روی صفحه ABCD

برش خورده و در جهت z می‌نگرانیم. (شکل صفحه ۱۰۱ کتاب) اگر یک مدار بسته حول

محور z در نظر بگیریم، در هر دور چرخش باندازه‌ی b یا 2π یا $2\pi r$ می‌رویم.

$$\epsilon_{\theta z} = \frac{b}{2\pi r}$$

$$\epsilon_r = \epsilon_{\theta} = \epsilon_z = \epsilon_{\theta r} = \epsilon_{rz} = 0$$

$$\tan \theta = \frac{b}{2\pi r} = \theta = \gamma \quad \text{در نیروی برشی}$$

$$\Rightarrow \sigma_{\theta z} = \frac{Gb}{2\pi r} = \tau_{\theta z}$$

$$\sigma_{xz} = \sigma_{zx} = -\frac{Gb}{2\pi} \frac{y}{x^2 + y^2} \quad \text{در مختصات کارترین:}$$

$$\sigma_{yz} = \sigma_{zy} = \frac{Gb}{2\pi} \frac{x}{x^2 + y^2}$$

$$\sigma_{zx} = \sigma_{yy} = \sigma_{zz} = \sigma_{xy} = \sigma_{yx} = 0$$

در مورد نا بجا ئی پله ای:

$$\sigma_{xx} = \sigma_x = -Dy \frac{3x^2 + y^2}{(x^2 + y^2)^2}$$

$$\sigma_{yy} = \sigma_y = Dy \frac{x^2 - y^2}{(x^2 + y^2)^2}$$

$$\sigma_{xy} = \tau_{xy} = Dx \frac{x^2 - y^2}{(x^2 + y^2)^2}$$

$$\sigma_z = \nu (\sigma_x + \sigma_y)$$

$$\sigma_{xz} = \sigma_{zx} = \sigma_{yz} = \sigma_{zy} = 0$$

$$D = \frac{Gb}{2\pi(1-\nu)}$$

برای نا بجا ئی پله ای، همان استوانه را در نظر می گیریم و خط نا بجا ئی بطول بینهایت را منطبق بر z گرفته

و بردار برگردن روی محور x (افقی) است. سطح لغزش درین ترتیب، سطح xz است.

جهت برش دادن نیز درجهت ۲ است. (لغزش بعد از بریدن درجهت ۲ می باشد)

از روابط بالا مشخص می شود که اگر $\nu \rightarrow 0$ ، تنش به بینهایت میل می کند. یعنی در نزدیکی

خط نابجائی تنش بی نهایت می شود اما تنش بی نهایت در بلور معنی ندارد. بنابراین در منطقی خینی

نزدیک به خط نابجائی این معادلات درست نمی باشد. بجای آن برای مقادیر $r > r_0$ معادلات فوق

جواب درست می دهد. معادلات فوق برای محیط های ماری پیوسته نوشته شده است یعنی دور

از خط نابجائی. [این مسئله از فرض های اولیه بوده است] در نزدیکی خط نابجائی که محیط پیوسته

نیست باید اتم به اتم بررسی شود که ممکن نمی باشد. در نتیجه قانون در بازه $r < r_0$ وجود ندارد

انرژی را نیز باید در بازه $r > r_0$ محاسبه نمود. (منطقی $r < r_0$ core of dislocation)

انرژی الاستیک نابجائی :

۱- نابجائی پیچی :

$$\frac{E}{V} = \int \frac{1}{2} \sigma \epsilon \quad (\text{چگالی انرژی}) \quad \text{در محدوده الاستیک} :$$

$$\int dE = \frac{1}{2} \int \tau \gamma \, dV \quad dV = 2\pi r \, dr \, \ell \quad \text{اگر بتواند} :$$

$$E_{el} = \int_{r_0}^{r_1} \frac{1}{2} \tau \gamma \, 2\pi r \, dr \, \ell \quad \gamma = \frac{b}{2\pi r}$$

$$\Rightarrow E_{el} = \frac{1}{2} \int_{r_0}^{r_1} b \tau \, dr \, \ell \quad \ell = 1 \quad \text{انرژی بر واحد طول} :$$

$$\Rightarrow E_{el} = \frac{1}{2} \int_{r_0}^{r_1} b \tau \, dr \quad \text{انرژی بر واحد طول نابجائی پیچی} :$$

$$E_{el} = \frac{1}{2} \int_{r_0}^{\eta} \frac{Gb^2}{2\pi r} dr = \frac{Gb^2}{4\pi} \int_{r_0}^{\eta} \frac{dr}{r} = \frac{Gb^2}{4\pi} \ln \frac{\eta}{r_0}$$

r_0 : ضریبی از b در نظر می‌گیرند بطوریکه نزدیک b باشد. ($r_0 = b$ or $5b$)

r_1 : ممکن است با انتهای بلور نیز برود (در حالتیکه یک نابجائی داریم).

وقتی که چندین نابجائی داریم، r_1 متوسط فاصله است. (فاصله متوسط نابجائی‌ها)

E_{cor} نیز باید اضافه شود که حدود چند الکترون ولت (eV) است.

۲- نابجائی پله‌ای:

$$E_{el} = \frac{1}{2} \int \tau b dr$$

$$\tau_{r\theta} = \frac{Gb}{2\pi(1-\nu)} \frac{\cos\theta}{r}$$

* در مورد نابجائی پچی $\tau_{z\theta} = \frac{Gb}{2\pi r}$ که دیگر به θ وابسته نیست (برخلاف نابجائی

پله‌ای) و این مربوط می‌شود به این مسئله که نابجائی پله‌ای صفحه لغزش مشخصی ندارد.

$$E_{el}(\text{edge}) = \frac{1}{2} \int_{r_0}^{\eta} \frac{Gb}{2\pi(1-\nu)} b \frac{\cos\theta}{r} dr$$

Zr : سطح لغزش برای $\theta = 0$.

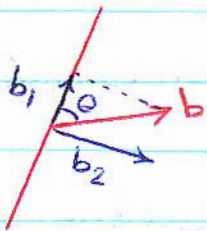
$$\Rightarrow E_{el}(\text{edge}) = \frac{1}{4} \frac{Gb^2}{\pi(1-\nu)} \ln \frac{\eta}{r_0}$$

چون $\nu < 1$ در نتیجه: $\Leftarrow 1 - \nu < 1$

علت اینکه انرژی نایجائی پله ای بیشتر از نایجائی پیچی است این است که: نایجائی پیچی

راحت تر بوجود می آید و تحرک بیشتری دارد.

۳- نایجائی مختلط:

در واقع یک مؤلفه ی پیچی و یک مؤلفه ی پله ای دارد:

$$E_{el}(\text{mixed}) = E_{el}(\text{screw}) + E_{el}(\text{edge})$$

$$= \frac{Gb^2}{4\pi(1-\nu)} (1 - \nu \cos^2 \theta) \ln \frac{r_1}{r_0}$$

$$E_{el} = \alpha G b^2$$

نتیجه:

G: ضریب الاستیسیته ی برشی

b: بردار برگرس

α: ضریب

$$\Rightarrow E_{el} \propto b^2$$

از این نتیجه قانون فرانک بوجود می آید که بر اساس تجزیه و ترکیب نایجائی هاست. چنانچه

این تجزیه و ترکیب در جهت کاهش انرژی باشد، انجام خواهد شد. منای کار، بردار برگرس است.

$$b \rightarrow b_1 + b_2$$

مثلاً:

اگر $b_1^2 + b_2^2 > b^2$ باشد، چون انرژی افزایش یافته است، تجزیه رخ نمی دهد ولی ترکیب می شود.

مثال 1. در سیستم F.C.C :

$$\frac{a}{2} [110] \rightarrow \frac{a}{6} [121] + \frac{a}{6} [2\bar{1}\bar{1}]$$

b_1 b_2 b_3

$$b_1: \frac{a^2}{4} (1^2 + 1^2 + 0^2) = \frac{a^2}{2} \quad b_2: \frac{a^2}{36} [1+4+1] = \frac{a^2}{6} \quad b_3: \frac{a^2}{36}$$

$$\Rightarrow b_1^2 = \frac{a^2}{2} > b_2^2 + b_3^2 = \frac{a^2}{3}$$

بنابراین تجزیه انجام خواهد شد. زیرا اثری کاهش یافته است. از لحاظ برداری نیز این

تجزیه صورت می‌گیرد:

$$\frac{a}{2} = \frac{a}{6} + \frac{2a}{6}$$

مولفه اول:

مثال 2. در سیستم B.C.C :

$$\frac{a}{2} [111] \rightarrow \frac{a}{6} [111] + \frac{a}{3} [111]$$

b_1 b_2 b_3

تذکره. بردار برگرس باید بین دو اتم باشد. در مورد $\frac{a}{6} [111]$ در صفحه (112) بین دو اتم می‌باشد.

$$b_1: \frac{a^2}{4} [1^2 + 1^2 + 1^2] = \frac{3}{4} a^2 \quad b_2: \frac{a^2}{36} [1^2 + 1^2 + 1^2] = \frac{a^2}{12}$$

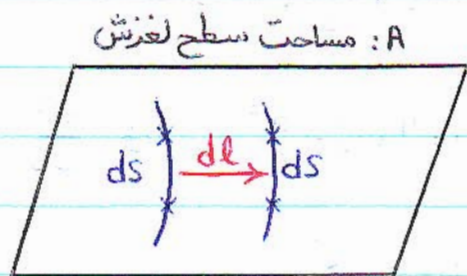
$$b_3: \frac{a^2}{9} [1^2 + 1^2 + 1^2] = \frac{a^2}{3} \Rightarrow b_1^2 > b_2^2 + b_3^2$$

تجزیه صورت می‌گیرد.

تذکره. خود بردارهای برگرس b_2 و b_3 نیز باید بین دو نقطه‌ی ماری باشد. ممکن است در صفحات

دیگر این اتفاق رخ دهد.

نیروی وارد بر خط نابجایی در تنش اعمالی:

فرض: همان نابجایی ds تحت تنش اعمالی τ

باندازهی dl حرکت کرده است:

اگر ds کل صفحه A را جارو کند، نابجایی دو صفحه نسبت به هم باندازهی b است.

$$\Rightarrow \tau A = \text{نیروی روی سطح لغزش}$$

$$\text{جانبایی} = \frac{ds \, dl}{A} \cdot b \quad (\text{علت ؟})$$

اگر ds کل صفحهی A را جارو کند، دو صفحه نسبت به هم باندازهی b می لغزند.

اگر ds باندازهی dA حرکت کند، دو صفحه باندازهی کسری از b نسبت به هم خواهند

$$A \leftrightarrow b \quad \Rightarrow x = \frac{dA}{A} b \quad dA = ds \times dl \quad \text{لغزید.}$$

$$dA \leftrightarrow x$$

$$\begin{matrix} b \\ \rightarrow \\ dl \end{matrix}$$

سطح لغزش (A) $\perp$ (ds: عمود بر صفحه است)

$$\Rightarrow W = \tau A \frac{dl \, ds}{A} b = \tau \, ds \, dl \, b$$

$$\Rightarrow F = \frac{\tau \, ds \, dl \, b}{ds} = \tau \, dl \, b \quad \text{انرژی وارد بر واحد طول : خط نابجایی}$$

از لحاظ دینامیکی نیز صحیح است: $F = \tau b$ نیروی وارد بر واحد طول $\Rightarrow$

جهت این نیرو عمود بر خط نابجائی است زیرا حرکت نابجائی در جهت عمود بر خط نابجائی است.

کشش خطی نابجائی:

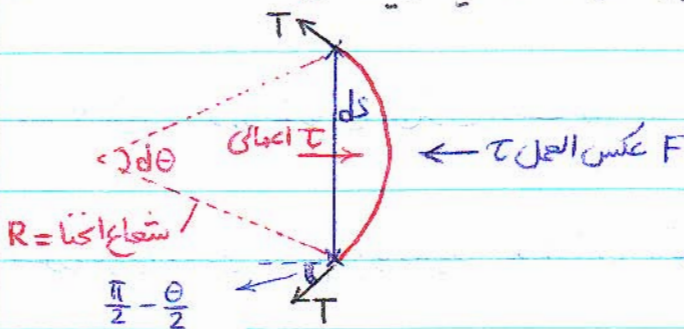
یک خط نابجائی در نظر می‌گیریم. انرژی الاستیک بر واحد طول آن $\alpha G b^2$ است. اگر دو

انتهای خط نابجائی بسته نباشد، آنقدر طول آن کاهش می‌یابد تا اینکه از بین برود. زیرا وجود

نابجائی، انرژی را افزایش می‌دهد. اگر در اثر اعمال تنش، طول نابجائی زیاد شود، نیرویی در

جهت عکس تنش اعمالی به نابجائی وارد می‌شود تا طول آن را $\min$ کند. مانند کشش سطحی

مایعات. بعبارتی: عکس العمل در برابر افزایش طول و یا افزایش انرژی.

نیروی وارد بر واحد طول نابجائی

نیروی وارد بر طول ds : $\tau b ds$

دو نیروی T متقابل دارند که طول زیاد شده‌ی نابجائی را کم کند:

$$\sum F_x = 0 \Rightarrow 2T \frac{d\theta}{2} = \tau b ds = \tau b R d\theta$$

$$\Rightarrow T = \tau \cdot b \cdot R \quad \Rightarrow R = \frac{T}{\tau b}$$

اما T مشخص نیست. T را تعریف می‌کنیم: $T = \alpha G b^2$

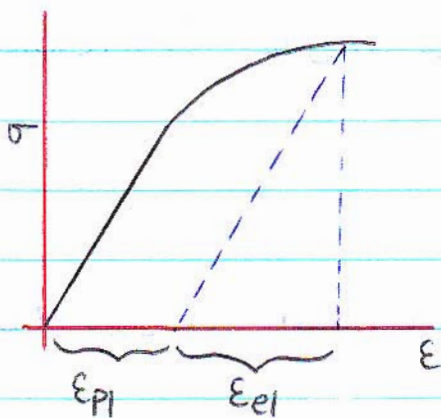
یعنی: افزایش انرژی برای افزایش واحد طول [انرژی بر واحد طول = نیرو]

افزایش طول نایجائی ← افزایش انرژی ← بر واحد طول ← کشش خطی

$$\Rightarrow R = \frac{\alpha G b}{\tau}$$

با حذف تنش اعمالی، T موجب می‌شود که این تغییر طول نایجائی به حالت اول برگردد. این

حالت الاستیک است. اگر از حد الاستیک بگذریم، میزان مربوط به الاستیک برگشته و تغییر طول

پلاستیک باقی می‌ماند. (به شرط حذف تنش اعمالی)

حد الاستیک را از روابط تجربی نمی‌توان بدست آورد اما

بطور تقریبی، وقتی به نیم‌دایره رسید، حد الاستیک است.

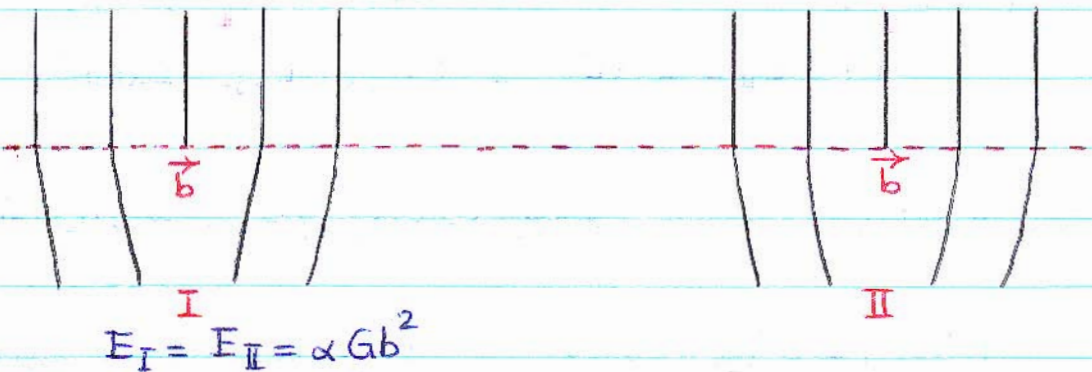
در این منحنی، در واقع علت اینکه ϵ_{el} داریم (مقدار تغییر طولی که با حذف نیروی اعمالی

برمی‌گردد) به همان کشش خطی نایجائی مربوط می‌باشد.

نیرو بین دونا بجائی :

چرا بین دونا بجائی نیرو وجود دارد؟

حالت اول . دونا بجائی با وضعیت زیر در نظر می گیریم . این دونا بجائی خیلی از هم دور هستند .

$$\Rightarrow E_{total} = E_{sys.} = 2\alpha G b^2$$

اگر قرار باشد دونا بجائی به هم نزدیک شوند تا اینکه به هم برسند در نتیجه یک نا بجائی خواهیم

داشت با بردار برگرس $2b$. در این حالت انرژی سیستم برابر است با :

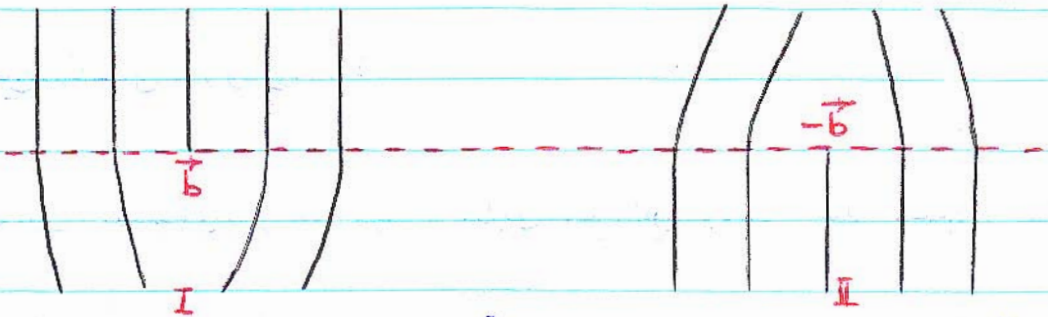
$$E_{total}^* = E_{sys.}^* = 4\alpha G b^2$$

چون انرژی سیستم زیاد شده است (دو برابر) در نتیجه این اتفاق نمی افتد و این دونا بجائی یکدیگر

را دفع می کنند .

حالت دوم : دونا بجائی با وضعیت زیر در نظر می گیریم و با فرض نزدیک شدنشان به هم ، انرژی

آن‌ها را با هم مقایسه می‌کنیم:

$$E_I = E_{II} = \alpha G b^2 \Rightarrow E_{total} = E_{sys.} = 2\alpha G b^2$$

اگر این دو نابجایی به هم نزدیک شوند، عیب خطی از بین می‌رود و شبکه‌ای کامل می‌شود.

و چون $b=0$ است در نتیجه: $E_{total}^* = E_{sys.}^* = 0$

یعنی انرژی سیستم کاهش یافته است بنابراین، این دو نابجایی همدیگر را جذب می‌کنند.

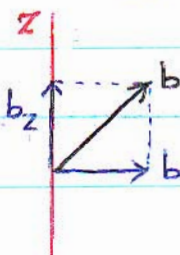
در نتیجه، نیروی جاذبه و دافعه بین دو نابجایی وجود دارد. بعبارتی بین دو میدان تنش اثراتی

بر روی هم ایجاد می‌شود.

یک نابجایی با طول بینهایت و منطبق بر محور z در نظر می‌گیریم؛ نیرو بصورت زیر می‌شود:

$$F = -(\sigma_{xy} b_x + \sigma_{yz} b_z) \hat{i} + (\underbrace{\sigma_{xx} b_x + \sigma_{xz} b_z}_{\text{تابع نیرو بر واحد طول}}) \hat{j}$$

میدان تنش تنش مؤلفه دارد: $\sigma_{xx}, \sigma_{yy}, \sigma_{zz}, \sigma_{xy}, \sigma_{xz}, \sigma_{yz}$

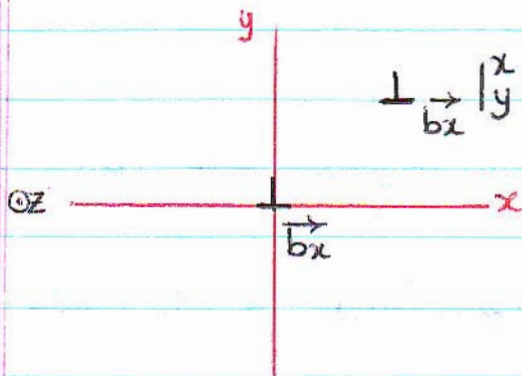
چون خط نابجایی در جهت z طول بینهایت دارد در نتیجه تغییر طول در جهت z برای آن معنی ندارد و F در این جهت مؤلفه‌ای ندارد.

اما برای نیروی دو نایجائی :

یکی از نایجائی‌ها را منبع تنش در نظر می‌گیریم و دیگری را نسبت به آن می‌سنجیم. خط نایجائی

را بر محور z در نظر می‌گیریم.

نیروی دو نایجائی پله ای :

این دو نایجائی پله ای موازی هم هستند و بردار

برگرس های موازی دارند. $\equiv$ ساده ترین حالت.

نایجائی پله ای در اطراف خودش میدان تنش اعمال می‌کند:

$$\sigma_{xx} = \sigma_x = -\frac{Gb}{2\pi(1-\nu)} y \frac{3x^2 + y^2}{(x^2 + y^2)^2} \quad \sigma_{zz} = \sigma_z = \nu(\sigma_x + \sigma_y)$$

$$\sigma_{yy} = \sigma_y = \frac{Gb}{2\pi(1-\nu)} x \frac{x^2 - y^2}{(x^2 + y^2)^2}$$

$$\sigma_{xy} = \tau_{xy} = \frac{Gb}{2\pi(1-\nu)} \frac{x^2 - y^2}{(x^2 + y^2)^2}$$

چون بردار برگرس فقط در راستای x مؤلفه دارد، در رابطه‌ی صفحه قبل $b_z = 0$ است.

$$F_x = -(\sigma_{xy} b_x) \hat{i} = -\frac{Gb^2}{2\pi(1-\nu)} x \frac{x^2 - y^2}{(x^2 + y^2)^2}$$

$$F_y = (\sigma_{xx} b_x) \hat{j} = -\frac{Gb^2}{2\pi(1-\nu)} y \frac{3x^2 + y^2}{(x^2 + y^2)^2}$$

سطح لغزش $\equiv$ صفحه Zx . (خط نابجایی در جهت Z و بردار برگرس در جهت x)

F_y : عمود بر سطح لغزش $\leftarrow$ به صعود نابجایی کمک می کند.

F_x : روی سطح لغزش $\leftarrow$ به لغزش نابجایی کمک می کند.

$$F_x = - \frac{Gb^2}{2\pi(1-\nu)} x \frac{x^2 - y^2}{(x^2 + y^2)^2} \quad *$$

اگر در کل ، علامت نیرو منفی شد ، نیرو دافعه و اگر مثبت شد نیرو از نوع جاذبه است .

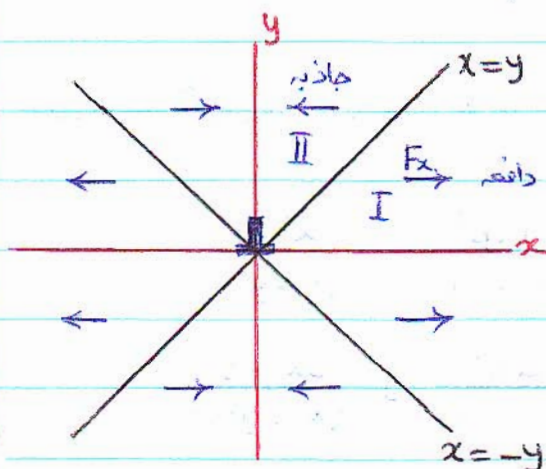
علامت F_x به سه عامل بستگی دارد : b^2 ، x و $x^2 - y^2$.

اگر یکی از بردار برگرس ها $+b$ و دیگری $-b$ باشد : $b^2 \equiv (-b)(b) = -b^2$ ؛ یعنی

b^2 منفی خواهد شد . حالات دیگر : $(b)(b) = b^2$ ، $(-b)(-b) = b^2$

$x = y$ or $x = 0 \Rightarrow F_x = 0 \rightarrow$ تعادل

فرض : $x > 0$ ، $b^2 > 0$ (دو نابجایی همنام) پس : $x < y : F_-$ ، $x > y : F_+$

اگر علامت منفی در رابطه $*$ را در نظر بگیریم :

در این حالت اگر در مناطق دافعه (I) باشیم دو

نابجایی تابشهایت از هم دور می شوند و اگر در

مناطق جاذبه باشيم (II) دونايجائى همديگر را جذب مي کنند و نايجائى دوم (غير از منبع تنش)

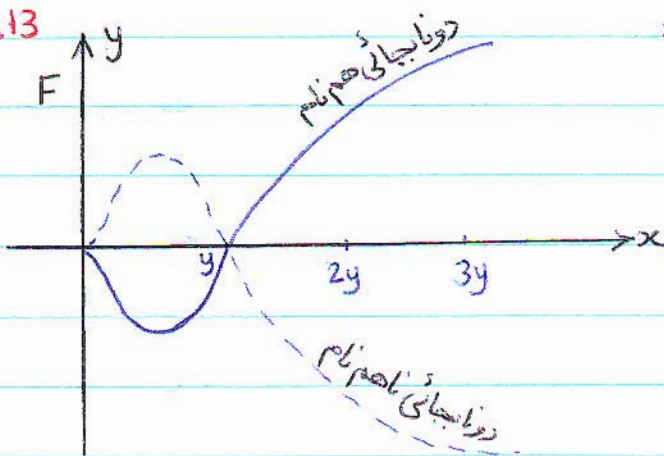
آنقدر جذب منبع شده تا به محور y برسد و به تعادل نيز برسد.

در همين حالت اگر دونايجائى ناهم نام باشند ($b^2 < 0$ شود) آنگاه در صفحه $x-y$

مشاهده مي شود که تعادل تنها در خطوط $|x|=y$ برقرار مي شود؛ يعني در زاويتي 45° .

يعني يکسري آرايش نايجائى در اين جهت بوجود مي آيد که اساس مرزدانه ي فرعي را تشكيل مي دهد.

12.13

رسم نمودار F بر حسب x و y :

نايجائى در شبکه ي $F.C.C$:

کوچکترين بردار برگرس در $f.c.c$ ، $\frac{a}{2} \langle 110 \rangle$ است که کمترین انرژی را داشته و

متداول ترين نايجائى در اين سيستم است که مي تواند بلغزد. (سيستم لغزش فشرده $\langle 110 \rangle$)

نايجائى پله اي:

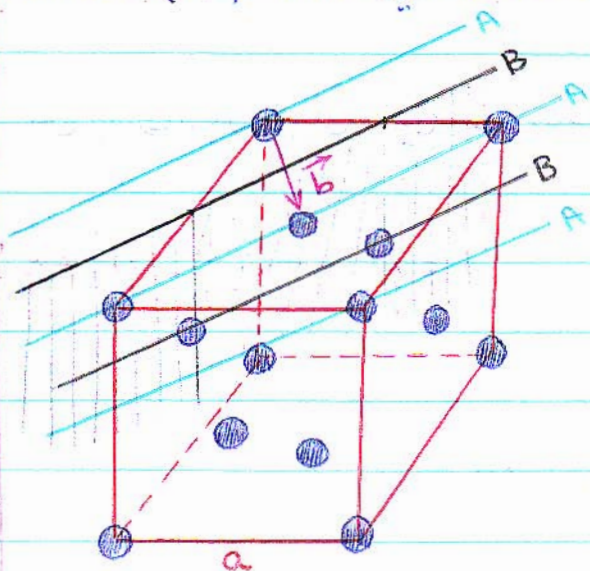
اگر بردار برگرس $\frac{a}{2} [110]$ را در نظر بگيريم ، نيم صفحه اضافي و هم چنين ديگر صفحاتي

که بلور را تشکیل می دهند دارای اندیس (110) هستند. ملاحظه می شود که بردار برگردان فوق

برای صفحات عمود است.

در کریستالوگرافی داریم که: اگر یک صفحه دارای نقاط ماری باشد، می توان کل بلور را از چین

این صفحات بصورت موازی ایجاد کرد. در Unit cell زیر صفحات {110} موازی نشان

داده شده است:

$$\vec{b} = \frac{a}{2} [110]$$

صفحات سری = از نوع (110) است.

صفحات سری = هم از نوع (110) است و

همه سری دارای نقاط ماری هستند. و از تکرار هر دو سری

کل بلور شکل می گیرد. اگر سری اول را A بنامیم، سری دوم B خواهد بود زیرا مواجعت

اینی یکسانی ندارند. بنابراین کل بلور از چین صفحات (110) بصورت ...ABAB... ایجاد

می شود. بردار $\vec{b}$ ، بردار نیست که از رأس مکعب به وسط وجه می آید و بر هر دو سری صفحات

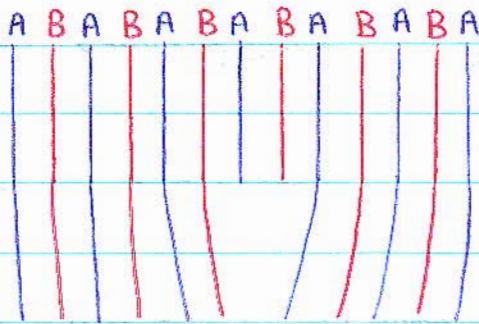
A و B نیز عمود است چون اندیس های یکسانی دارند. (110) صفحه قطر فرضی مکعب است

و صفحه (111) صفحه قطر اصلی مکعب.

برای تشکیل نابجائی از نوع $\langle 110 \rangle$ باید دو نیم صفحه داشت. یکی از نوع A و دیگری از نوع B.

و چون دو نابجائی نمی توانست کنار هم باقی بمانند، از هم دور می شوند.

تذکر. واضح است که اتم های سطح A ،

با اتم های سطح B در یک صفحه نیستند.

دور شدن این دو نابجائی به معنی تقویت شدنشان نیز می باشد :

$$\frac{a}{2} [110] \rightarrow \frac{a}{6} [121] + \frac{a}{6} [2\bar{1}\bar{1}]$$

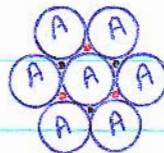
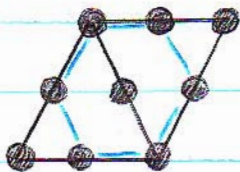
$\alpha^2/2$ $\alpha^2/3$

هر سه ی این نابجائی ها در صفحه ی (111) هستند. درین معنی که یکسر بردار روی صفحه (111)

و سر دیگر روی لایه ی (111) بگری است. بعبارت دیگر، این بردارها بین دو صفحه از نوع

(111) واقع شده اند. شبکه ی F.C.C از چین ABCABC... صفحات (111) ایجاد می شود.

یا A-A - و یا B-B ، و یا C-C است.

B .
C .

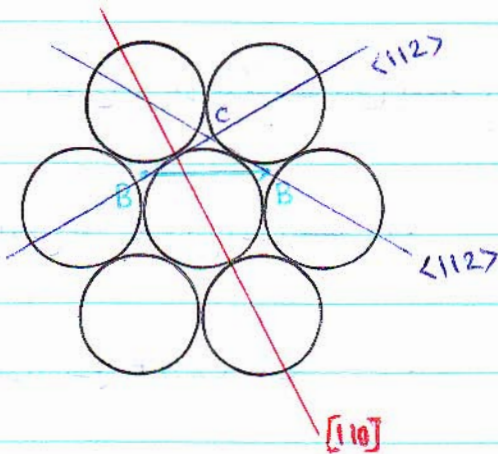
$$\vec{BB} \Rightarrow \vec{BC} + \vec{CB}$$

$$\vec{BB} = \frac{a}{2} \langle 110 \rangle$$

$$\vec{BC} = \frac{a}{6} \langle 121 \rangle$$

$$\vec{CB} = \frac{a}{6} \langle 2\bar{1}\bar{1} \rangle$$

وضیعت بردارهای [110] و [112] در شکل زیر نشان داده شده است.

$$\vec{BB} = \frac{a}{2} \langle 110 \rangle$$

بردارهاییکه از وسط سه اتم می‌گذرند

[111] بوده و بردارهاییکه از وسط دو

اتم و دو جای خالی گذشته اند، [112] هستند. از شکل هم دیده می‌شود که:

$$\vec{BB} = \vec{BC} + \vec{CB}$$

ناجائی‌های $\vec{BC}$ و $\vec{CB}$ با اندیس‌های $\frac{a}{6} [121]$ و $\frac{a}{6} [21\bar{1}]$ ، رونایجائی

جزئی هستند که در ادامه به آنجا توضیح می‌دهیم.

در حرکت ناجائی، اگر اتم به همان مکان اصلی خود برود ناجائی اصلی است ولی اگر این طور نشد،

ناجائی جزئی است بر نام ناجائی شوکه shocklay.

مثلاً اتم B اول باید به موقعیت C رفته و بعد دوباره به B برود ($\vec{BB}$) در نتیجه، اتم B جای

اتم C را گرفته است. در غیر این صورت اتم B برای اینکه بجواید به مکان مشابه B برود باید

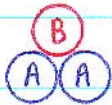
از روی اتم A رد شود که این کار صورت نمی‌گیرد زیرا مسیر راحت تر و با انرژی کمتر این است که اول به

C برود و بعد به B و C نیز در ولایتی (111) بصورت پشت سرهم قرار دارند. اتم B برای رسیدن به C بصورت زیگزاگ حرکت می کند.

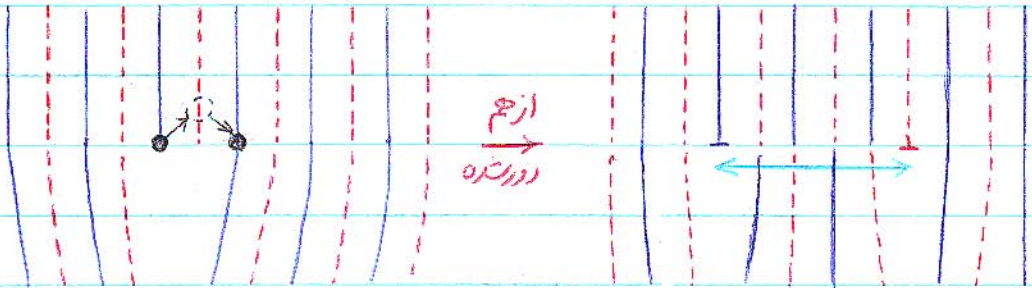
در نتیجه نابجائی <110> $\frac{a}{2}$ همیشه تجزیه شده و رونابجائی جزئی نیز با هم حرکت می کنند. به

همین دلیل است که صفحات (111) روی هم نهی لغزند زیرا برای لغزیدن باید از هم باز شده یا

فاصله بگیرند و این اتفاق رخ نمی دهد و لغزش از لایه لای اتم ها صورت می گیرد.

رفتن اتم B از C، از وسط A اتفاق می افتد:

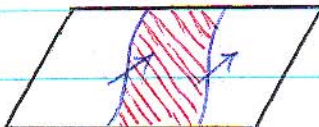

بین رونابجائی فوق، صفحات روبروی هم باید یگر فرق می کنند هم چنین در یک صفحه هم

نیستند. در نتیجه می توان حد فاصل این رونابجائی جزئی یک صفحه ای در نظر گرفت به نام سطح

خطای چیده شدن. این عیب یک عیب سطحی است. در واقع اندازه ای اتم های A، اتم های

B قرار گرفته است. یکی از نابجائی ها عیب را بوجود می آورد و دیگری آنرا رفع می کند. بنابراین

بین رونابجائی شبکه، سطح خطای چیده شدن وجود دارد.

$$\frac{a}{2} [110] \rightarrow \frac{a}{6} [211] + \frac{a}{6} [1\bar{2}]$$

سطح خطای چیده شدن

ایجاد شدن این سطح خود نیاز به انرژی دارد (انرژی سطحی) ولی از طرف دیگر موجب کاهش

انرژی سیستم نیز می شود. بنابراین:

کاهش انرژی $\rightarrow$ وجود نیروی دافعه بین دو نابجائی

افزایش انرژی $\rightarrow$ ایجاد سطح خطای چیده شدن

در نتیجه باید حالت تعادلی وجود داشته باشد. یعنی فاصله تعادلی بین دو نابجائی پس بین

دو نابجائی فاصله ثابتی وجود دارد که در این حالت، انرژی سیستم $\min$ است.

نیروی بین این دو نابجائی:

$$F = \frac{G(b_1 \cdot b_2)}{2\pi d}$$

↑ ضربه دافعی
↓ فاصله

انرژی بر واحد سطح خطای چیده شدن: γ $\leftarrow \gamma = F$

$$\gamma = \frac{G(b_1 \cdot b_2)}{2\pi d} \quad d = \frac{G(b_1 \cdot b_2)}{2\pi \gamma}$$

در پس، γ لا بزرگتر است از γ در A_1 . در نتیجه فاصله دو نابجائی شکله در A_1 بیشتر است.

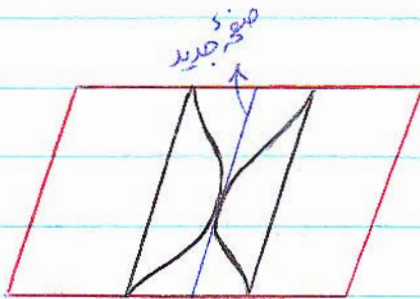
لا بستگی به فشردگی و... دارد.

زوج نابجائی شکله همیشه از نوع پله ای است؛ حتی اگر نابجائی اول پیچی باشد.

بنابراین اگر نابجائی پیچی تجزیه شد دیگر نمی تواند لغزش تقاطعی انجام دهد زیرا نابجائی های جدید پله ای هستند.

شرط اینکه نابجائی های شکله سطح لغزش خود را تغییر دهند این است که ابتدا ترکیب شده و

نابجائی پیچی ایجاد کنند و بعد سطح لغزش خود را عوض کند و دوباره تجزیه شود.

این فرایند در کل انرژی را افزایش

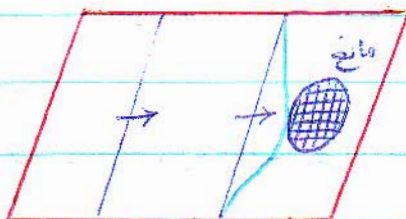
می دهد. اما سوال اینجاست که

اگر انرژی را زیاد می کند پس چرا این اتفاق می افتد و کی می افتد؟

جواب این است که وقتی نابجائی به مانعی می رسد برای ادامه حرکت خود نیاز دارد که صفحه

لغزش خود را عوض کند. هم چنین وقتی نابجائی به مانعی می رسد ما ناچاریم نیروی بیشتری اعمال

کنیم. در نتیجه افزایش انرژی این فرایند نیز جبران می شود.

در شبکه‌ی F.C.C یک چهاروجهی به نام Thompson تعریف می‌کنند و در این چهاروجهی

انواع واکنش‌ها را می‌توان مشاهده کرد.

این چهاروجهی از چهار صفحه‌ی مساوی الاضلاع (صفحات اوکتاهدال) یا $\{111\}$ تشکیل

می‌شود. هر چهار وجه این چهاروجهی با هریک از صفحات $\{111\}$ موازی است. چون

اضلاع این مثلث مساوی الاضلاع موازی جهات لغزش $\langle 110 \rangle$ است در نتیجه مشخصه‌ی

این چهاروجهی این است که:

وجه موازی صفحات لغزش و یا ل‌ها موازی جهات لغزش است. در نتیجه این چهاروجهی

بیان‌کننده‌ی کلیه‌ی سیستم‌های لغزش در F.C.C است.

اگر از هر رأس عمودی به وجه مقابل رسم کنیم، پای عمود در مرکز ثقل وجه واقع خواهد

شد. پای عمودها را α ، β ، γ و δ می‌نامیم.

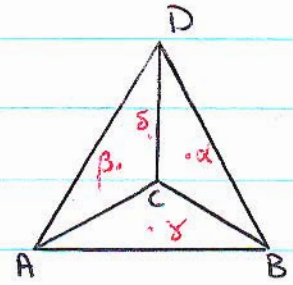
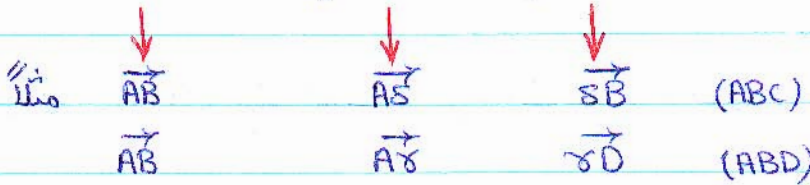
بردار برگردانی که موازی هریک از یال‌های AB، BC، BD و... که 6 تا هستند باشد، یک نابجایی

کامل است. بعبارتی هر دو حرف به کار رفته برای برداران حروف بزرگ هستند.

هر نابجایی که بردار برگردان آن شامل یک حرف بزرگ و یک حرف کوچک باشد ($\vec{AB}$) یک نابجایی جزئی است.

بردار برگزین لرزه‌ی ندارد روی این خطوط واقع شود بلکه باید موازی آن باشد.

$$\frac{a}{2} [110] \rightarrow \frac{a}{6} [121] + \frac{a}{6} [2\bar{1}\bar{1}]$$

یعنی اینکه برای $\vec{AB}$ دو گونه تجزیه شدن وجود دارد زیرا $\vec{AB}$ فصل مشترک دو صفحه‌ی ABC و

ABD است. در نتیجه می‌توان واکنش‌ها را پیش‌بینی کرد.

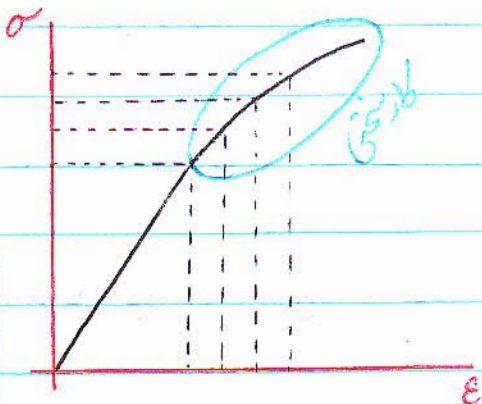
ناجایبی جزئی فرانک: (Frank)

این ناجایبی از نوع غیرمتحرک است. این گونه ناجایبی‌ها نیز مهم می‌باشند زیرا: اگر ناجایبی‌های

متحرک در طی لغزش خود که حرکت می‌کنند، به ناجایبی‌های غیرمتحرک برسند، این ناجایبی‌ها بعنوان

مانع عمل می‌کنند و موجب کارسختی می‌شوند؛ یعنی اینکه، با بیشتر لغزیدن، بازای کرنش‌های

یکسان، تنش بیشتری باید اعمال کرد. عبارت دیگر کارسختی عبارتست از: موافق جلوی حرکت

ناجایبی و به دنبال آن، اعمال تنش‌های بعدی بیشتر.

ناجایبی فرانک یک ناجایبی پله‌ای است. سطح ناقص یا

نیم صفحه‌ی اضافی از نوع $\{111\}$ است. در نتیجه بردار

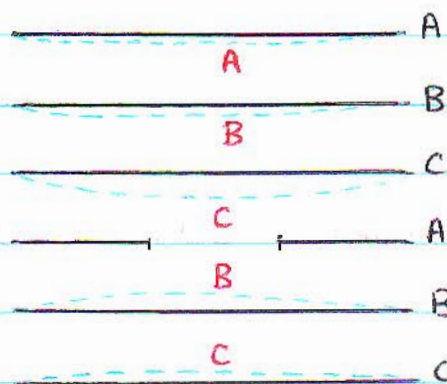
برگرس آن در جهت $\langle 111 \rangle$ است.

از آنجا که تکرار سطح $\{111\}$ در شبکه $f.c.c$ ، $ABCABCA \dots$ است، بردار برگرس این

ناجائی $\langle 111 \rangle$ است. $(\frac{1}{3} \text{ قطر مکعب با طول} : \frac{a\sqrt{3}}{3})$

دو حالت برای ایجاد ناجائی فرآنگ وجود دارد:

I. ناقص بودن یک صفحه:

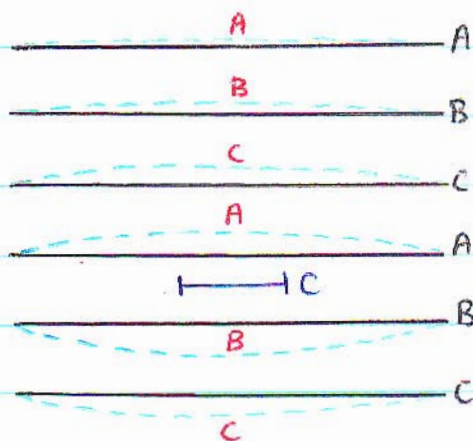
در شکل صفحات $\{111\}$ دیده می شود. بدین

ناقص بودن یک نیم صفحه، در چین این صفحات

که بنام $ABCABC \dots$ باشد، نقص وجود دارد و بصورت $ABCBCA \dots$ درآمده است.

این ناجائی، ناجائی فرآنگ ساده نام دارد.

II. یک نیم صفحه اضافه شود:

چون بین صفحه های A و B فقط برای موقعیت

C جای وجود دارد پس نیم صفحه ای فوق العاده

A و B واقع شود، از نوع C است.

در این مورد هم ترتیب صفحات به جای آنکه ... ABCABC ... شود، ... ABCA/C/BCA ... خواهد شد.

این نابجائی، نابجائی فرانک دوپائی (dabble frank - DF) نام دارد. بردار برگرس هر

دو نوع نابجائی فرانک $\langle 111 \rangle$ است.

بردار برگرس نابجائی فرانک موازی ارتفاع های چهار وجهی Thompson است یعنی:

$$\vec{A\alpha}, \vec{B\beta}, \vec{C\gamma}, \vec{D\delta}$$

بنابراین چهار نوع بردار برگرس نابجائی فرانک وجود دارد.

$$\frac{a}{3} [111] + \frac{a}{6} [11\bar{2}] \rightarrow \frac{a}{2} [110]$$

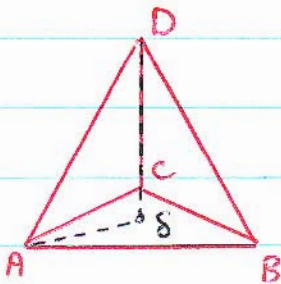
فرانک   یک جزء نابجائی   نابجائی کامل

شکل

$$\frac{3a^2}{9} + \frac{6a^2}{36} = \frac{a^2}{2} \rightarrow \frac{a^2}{2}$$

یعنی هیچ تغییری در انرژی حاصل نمی شود. اما نابجائی کامل فوق بالا فاصله تجزیه می شود.

دو نابجائی جزئی شکلی: $\frac{a}{6} [211] + \frac{a}{6} [12\bar{1}]$. یعنی دو نابجائی فرانک و شکله تبدیل می شود.

به دو نابجائی دیگر.

$$\vec{A\delta} + \vec{C\gamma} = \vec{AD}$$

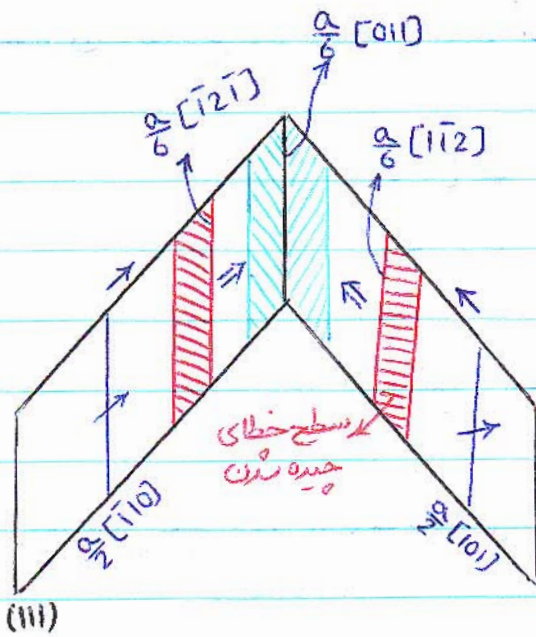
نابجائی فرانک   نابجائی کامل

برای اینکه دوبجائی فرآنگ به نابجائی کامل تبدیل شود، برای هر کدام سه حالت وجود دارد یعنی

بعنوان مثال برای $\vec{A}$ ، سه حالت $\vec{A}$ ، $\vec{B}$ و $\vec{D}$ وجود دارد تا به یک نابجائی کامل مثل $\vec{CB}$ تبدیل شود.

نابجائی فرآنگ نمی تواند حرکت کند زیرا بردار برگرس آن در جهت فشرده نبوده و عمود بر جهت فشرده است.

نابجائی غیر متحرک Lomer-cottrell :

این نابجائی از فصل مشترک دو صفحه (111)

یعنی دو نوع صفحه از صفحات {111} بوجود

می آید. مثلاً دوبجائی روی دو صفحه زیر را

در نظر بگیرید :

$$(\bar{1}11) : \frac{a}{2} [101] \rightarrow \frac{a}{6} [211] + \frac{a}{6} [1\bar{1}2]$$

$$(111) : \frac{a}{2} [\bar{1}10] \rightarrow \frac{a}{6} [2\bar{1}1] + \frac{a}{6} [\bar{1}2\bar{1}]$$

این دو زوج نابجائی در اثر تنش حرکت می کنند و در فصل مشترک دو صفحه، دوبجائی خنثی

جلوئی بهم می رسند و با هم ترکیب می شوند . حاصل این ترکیب ، نابجائی کامل نخواهد بود

$$\frac{a}{6} [1\bar{1}2] + \frac{a}{6} [\bar{1}2\bar{1}] \rightarrow \frac{a}{6} [011]$$

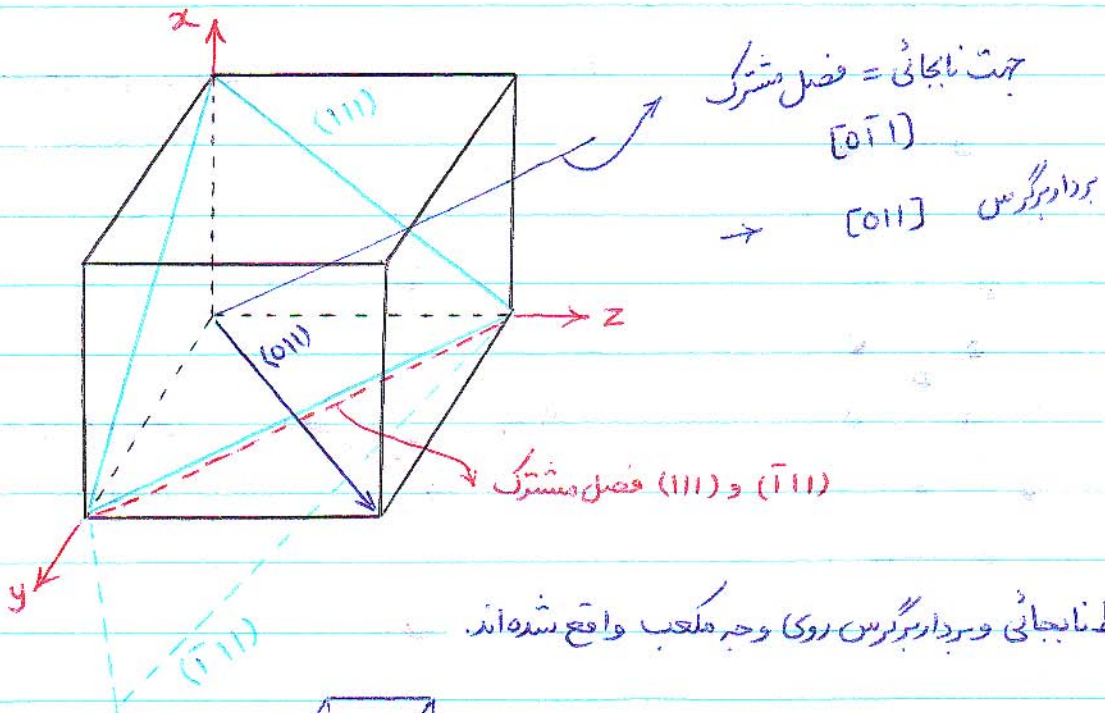
$$\downarrow \frac{a^2}{3} \quad \rightarrow \quad \downarrow \frac{a^2}{18}$$

مسهاده می شود که انرژی شدت کاهش یافته است . بنابراین دو نابجائی جلوئی شدت هم دیگر

را جذب می کنند و این نابجائی را بوجود می آورد . در دو طرف فصل مشترک نیز سطح خطای چیده

شدن وجود دارد .

قابل ذکر است که ، برخورد دو صفحه $\{111\}$ در جهت $\langle 110 \rangle$ است . (جهت فصل مشترک)

خط نابجائی و بردار برگرس روی وجه مکعب واقع شده اند

روی وجه (100)

جابجایی‌های دیگر نمی‌توانند به این منطقی فصل مشترک نزدیک شوند، (در نتیجه مانعی در سراسر

حرکت نابجایی‌های دیگر به حساب می‌آیند. در نتیجه در کارسختی اهمیت دارد.

تذکره: همیشه امکان تشکیل نابجایی lomer وجود ندارد بلکه فقط زمانی که انرژی بیشتر

گاهس یابد امکان تشکیل آن وجود دارد.

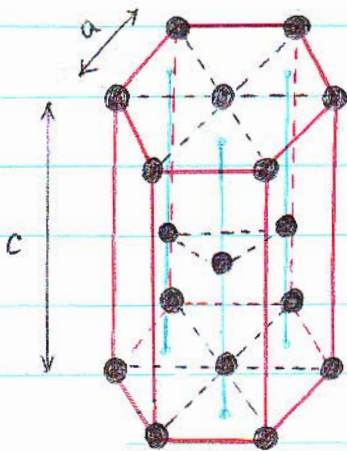
نابجایی در شبکه‌ی h.c.p :

در h.c.p، سطوح لغزش {0001} و جهات لغزش $\langle 11\bar{2}0 \rangle$ است. بردار برگرس نیز

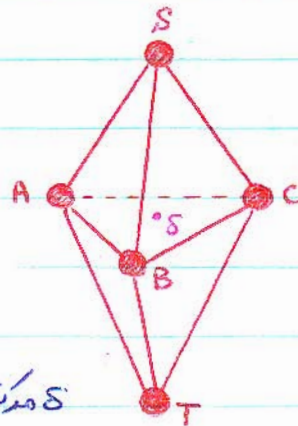

$\langle 11\bar{2}0 \rangle$ می‌باشد $\frac{a}{3}$.

در اینجا هم می‌توان چهار وجهی Thompson

در نظر گرفت.

در چهار وجهی
مماس:

S مرکز ثقل ABC است.

در جدول زیر انواع نابجایی در h.c.p آورده شده است:

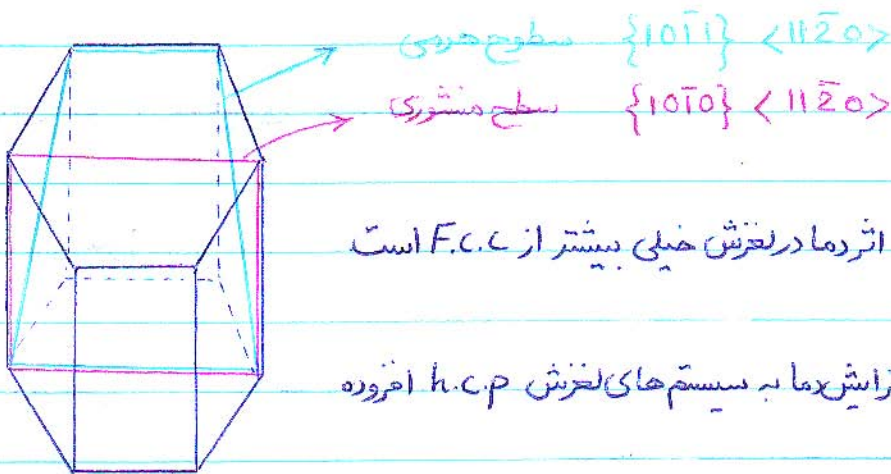
نوع نابجائی	AB	ST	AS
جهت	$\langle 11\bar{2}0 \rangle$	$\langle 000\bar{1} \rangle$	$\langle \bar{1}100 \rangle$
اندازه‌ی بردار	a	c	$\frac{a}{\sqrt{3}}$
انرژی (مناسب است یا)	a^2	$c^2 = \frac{8}{3} a^2$	$\frac{a^2}{3}$

معروفترین نابجائی در h.c.p. ، AB است . AS از نوع نابجائی شکله است .

در دمای معمولی ، لغزش در h.c.p. روی سطوح $\{0001\}$ و جهت $\langle 11\bar{2}0 \rangle$ است . این

سطوح باهم موازی هستند و باید یکدیگر تلاقی ندارند . اما در دمای بالا ، یک سری سیستم های لغزش دیگر

اضافه می شوند . این سیستم ها شامل سطوح منشوری و هر بی است :

در h.c.p. اثر دما در لغزش خیلی بیشتر از F.C.C است

زیرا در اثر افزایش دما به سیستم های لغزش h.c.p افزوده

می شود . هم چنین در دمای بالا سیستم های لغزش در h.c.p. مقاطع می شوند در نتیجه امکان

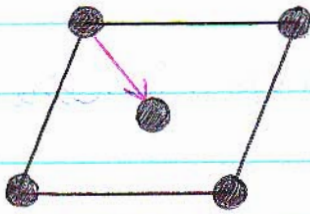
حرکت نابجائی نیز بیشتر می شود .

حرکت نابجائی نیار به یک $\min$ تنش (T_{cr}) دارد؛ که این T را σ فراهم می کند.

افزایش دما، T_{cr} را کاهش می دهد و در σ های کمتر نیز لغزش انجام می شود.

85.12.20

نابجائی در شبکه ی B.C.C :

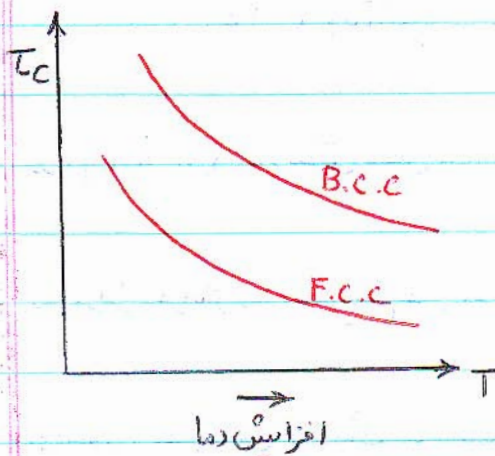
$$\vec{b} = \frac{a}{2} \langle 111 \rangle \quad \{110\} \langle 111 \rangle$$

در B.C.C مکانیزم دیگری برای تغییر فرم پلاستیک وجود

دارد. این مکانیزم، تشکیل سطوح دوقلوبی است.

T_c : تنش بحرانی روی سطح لغزش. یعنی $\min$ تنشی که لازم است تا نابجائی حرکت کند. این

تنش برای صفه ای خاص است. T_{yield} (تنش تسلیم) برای یک ماده است. T را نیز تنش

اعمالی تعریف می کنیم. در مقایسه ی B.C.C و F.C.C

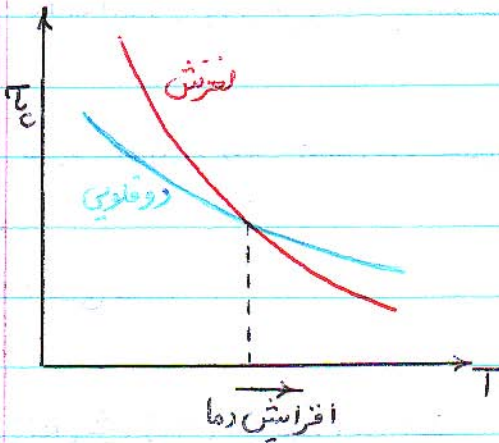
می توان گفت برای لغزش تنش بحرانی B.C.C از F.C.C

بزرگتر است. در نتیجه F.C.C راحت تر می لغزد و تغییر

شکل می دهد.

اماد مورد شبکه ی B.C.C می توان گفت که، در دماهای پائین سطوح دوقلوبی فعال تر هستند

زیرا T_2 سطوح دوقلوبی کمتر از T_1 برای لغزش است.

اما اینطور نیست که در دمای پایین اصلاً لغزشی انجام نشود.

همچنین در اینجا، منظور از دوقلوبی، دوقلوبی مکانیکی

است زیرا اعمال نیرو داریم.

سیستم تشکیل سطوح دوقلوبی عبارتست از: $\langle 111 \rangle$ و $\{112\}$. سطوح دوقلوبی در اثر

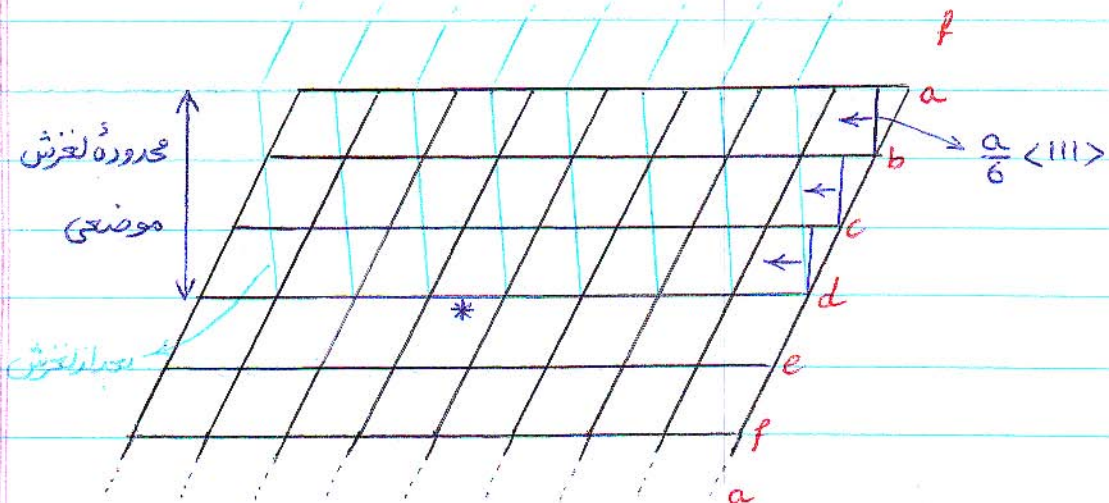
تغییر شکل یا لغزش موضعی بوجود می آید. این دوقلوبی از لغزش موضعی نابجایی $\frac{a}{6} \langle 111 \rangle$

روی سطح $\{112\}$ ایجاد می شود. تکرار سطوح $\{112\}$ در b.c.c بصورت تکرار 6 تایی

... abcdefabcdef... است. یعنی 6 تا صفحه $\{112\}$ شبکه b.c.c رای سازد

به همین دلیل است که نابجایی فوق دارای ضریب $\frac{a}{6}$ است. در شکل زیر مشاهده می شود که در

یک قسمت از بلور، سطوح $\{112\}$ حرکت کرده و در این سطح، آرایش اتم ها به هم خورده است

علت اینکه برخی از این سطوح حرکت می‌کنند این است که 6 نوع سطح (112) داریم که

لغزش یکسانی ندارند. مساحت سطح دوقلویی (محدوده لغزش موضعی) بستگی به تعداد نایجائی‌ها دارد.

$$\frac{a}{2} [111] \rightarrow \frac{a}{3} [111] + \frac{a}{6} [111] \quad , \quad \frac{a}{3} [111] \rightarrow \frac{a}{6} [111] + \frac{a}{6} [111]$$

$$\Rightarrow \frac{a}{2} [111] \rightarrow \frac{a}{6} [111] + \frac{a}{6} [111] + \frac{a}{6} [111]$$

سطح لغزش $\frac{a}{6} [111]$ ، (112) است. در لغزش نایجائی، همه آنها با اندازه‌ی $\vec{b}$ حرکت

می‌کنند ولی در دوقلویی، میزان حرکت بستگی به فاصله از خط $\times$ دارد.

برخورد نایجائی‌ها:

در شبکه بر اساس تقصی که در طول انجماد بوجود می‌آید می‌توان به نهایت نایجائی تعریف کرد که هرکدام

هم سطح لغزشی دارند. ممکن است که برخی از این نایجائی‌ها حرکت نکنند. در نتیجه در حرکت

نایجائی، سر راه نایجائی‌های دیگری نیز وجود دارند. بنابراین نایجائی در حرکت خود مجبور است

با نایجائی‌های دیگر برخورد کند. این یک اصل است.

چه فرقی بین برخورد نایجائی و واکنش نایجائی وجود دارد؟

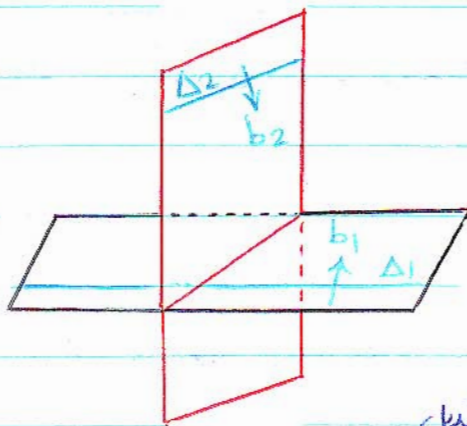
واکنش دو نابجائی معمولاً روی یک خط انجام می شود یعنی دو خط نابجائی در یک خط هم دیگر را

قطع می کنند . اما در برخورد دو نابجائی ، آن دو هم دیگر را در یک نقطه قطع می کنند . البته معمولاً این

طور می باشد . هم چنین ممکن است واکنش هم در یک نقطه یعنی محل تلاقی دو نابجائی در حالتی که

یک نقطه است ، انجام شود . زاویهی بین سطوحی که نابجائی هایشان با هم برخورد می کند ، نامشخص

است . اما ما حالت خاص زیر را در نظر می گیریم . یعنی زاویهی 90 درجه :

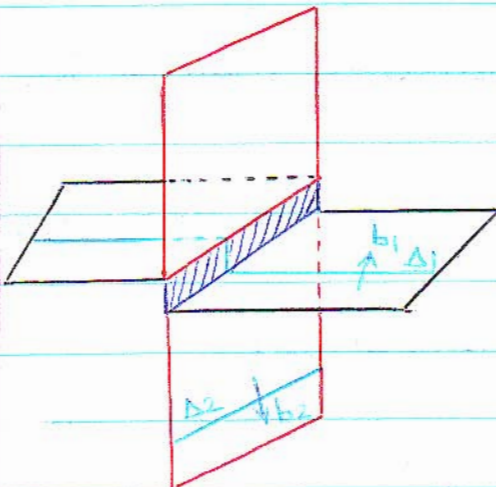

دو نابجائی پله ای زیر را در نظر می گیریم :

$$\begin{cases} b_1 \perp \Delta_1 \\ b_2 \perp \Delta_2 \end{cases}$$

بعد از لغزش نابجائی دوم شکل بالا به شکلی زیر تبدیل

می شود :

ملاحظه می شود در خط نابجائی Δ_1 ، یک Jog ایجاد

شده است .

اگر $b_2 \parallel \Delta_1$ باشد ، چون جابجائی آنها در راستای

b_2 است در خط Δ_1 تغییری ایجاد نمی شود . اما اگر $b_2 \perp \Delta_1$ باشد چون جابجائی آنها

در راستای b_2 است در خط Δ_1 شکستگی ایجاد می شود. در شکل قبلی حالت $\Delta_1 \perp b_2$

را داریم زیرا در Δ_1 شکستگی ایجاد شده است. (Jog) نتیجه :

اگر دو نابجائی هم‌دیگر را قطع کنند بسته به موقعیت b_1 و Δ_2 ؛ b_2 و Δ_1 ، Jog یا ایجاد

می شود و یا نهی شود. Jog ایجاد می شود $\rightarrow \Delta_1 \perp b_2$ or $\Delta_2 \perp b_1$

Jog ایجاد نمی شود $\rightarrow \Delta_1 \parallel b_2$ or $\Delta_2 \parallel b_1$

در شکل بالا ، Jog برای Δ_1 ایجاد شده است. اما اینکه نوع Jog بوجود آمده پیچی

است یا پله ای را با تعیین می کند.

Jog پیچی است $\rightarrow b_1 \parallel b_2$ Jog پله ای است $\rightarrow b_1 \perp b_2$

برای ما مهم این است که Jog بوجود آمده بعد از برخورد می تواند حرکت کند یا نه ؟

Jog ایجاد شده روی نابجائی پله ای می تواند پله ای یا پیچی باشد.

Jog ایجاد شده روی نابجائی پیچی حتماً پله ای است :

(شرط ایجاد Jog) $b_2 \perp \Delta_1$ (نابجائی پیچی) $b_1 \parallel \Delta_1$

پله ای $\Rightarrow b_1 \perp b_2 \rightarrow$

تنگر. زمانی شکستگی روی خط نابجایی Jog است که صفحه Jog با صفحه خط نابجایی

مقارم باشد، در غیر این صورت یعنی صفحه Jog و صفحه خط نابجایی اگر هم صفحه و

یکسان باشد، Jog نداریم بلکه kink داریم.

در نزدیکی صفر مطلق kink ها هم حرکت می کنند. در نتیجه انرژی لازم برای حرکتشان

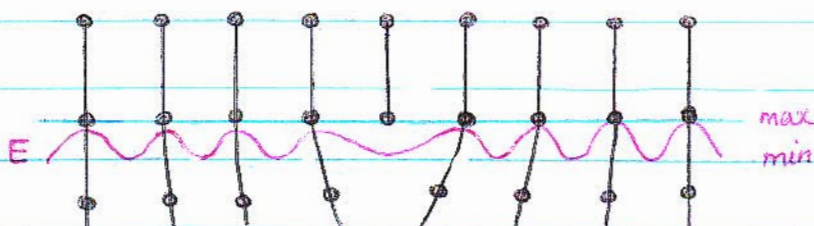
کم است. اما نتیجه حرکت kink چیست؟

قبلاً انرژی بر واحد طول را $\propto Gb^2$ بدست آوردیم و این مقدار را ثابت گرفتیم. هم چنین

محیط را نیز پیوسته در نظر گرفتیم؛ در حالی که سطح لغزش پیوسته نبوده و انرژی هم مقداری ثابت

نیست. بلکه در جاهی که اتم حضور دارد max انرژی و در جاهی که اتم حضور ندارد min انرژی

موجود است. نابجایی در موقعیت min انرژی قرار گرفته است.

با حرکت نابجائی، انرژی بر واحد طول آن تغییر خواهد کرد. در مسیر حرکت، نابجائی باید

قله‌های max انرژی را رد کند که این همان مقدار انرژی لازم برای حرکت است. انرژی

نابجائی به موقعیت آن ربط دارد. در رابطی هال، σ_0 (تشن اصطکاکی شبکه) ناشی

از همین قله‌ی انرژی است. $\sigma = \sigma_0 + \dots$

* حرکت Kink نابجائی را از یک موقعیت min انرژی به min انرژی دیگری برد.

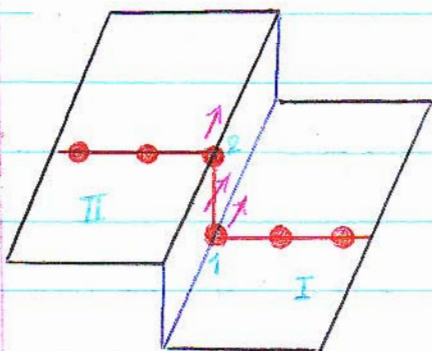
85. 12. 22

حرکت نابجائی همراه با Jog:

هدف بررسی تأثیر Jog در حرکت نابجائی است.

در مورد نابجائی پله ای:

I. Jog و نابجائی در یک صفحه نباشند:

در این مورد Jog نمی‌تواند حرکت کند زیرا واقع

در سطح عمود بر سطح فشرده است. در حالتیکه تنها

روانم در Jog وجود دارد (Jog سازه) اتم 1

روی سطح I و اتم 2 روی سطح II که هر دو سطح فشرده اند می‌توانند حرکت کنند. در نتیجه

Jog نیز حرکت می‌کند. بنابراین Jog در این جا برای حرکت نابجائی مانع محسوب نمی‌شود.

II. Jog و نابجائی در یک صفحه باشند:

این حالت در واقع همان kink است. در این جا هم kink مانع حرکت نابجائی نمی‌شود.

بنابراین نتیجه می‌شود که در هر دو حالت نابجائی پله ای، Jog و kink تأثیری در حرکت

ندارند.

در مورد نابجائی پیچی:

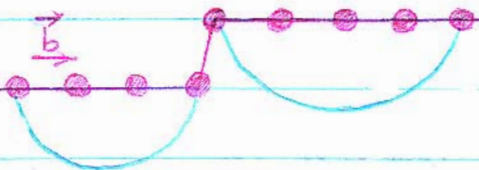
قبلاً گفته شد که Jog همواره از نوع پله ای است. نابجائی پیچی می‌تواند سطح لغزش

خود را عوض کند اما Jog که از نوع پله ای است نمی‌تواند سطح لغزش خود را عوض کند و

فقط می‌تواند صعود کند. بنابراین در نابجائی پیچی، Jog در حرکت تأثیر دارد و مانع می‌باشد

اگر نخواهیم خود Jog را بررسی کنیم

و حرکت آنرا مطالعه کنیم حالت های

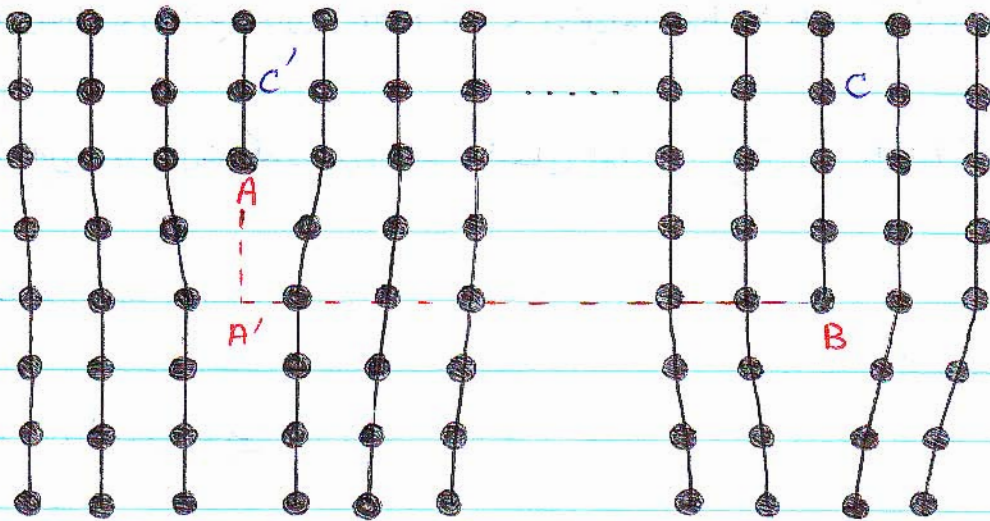

زیرا در نظر می‌گیریم:

اگر Jog بخواهد از A به B برود، به هر طریقی که بخواهد این مسیر را طی کند حالت زیر

وجود دارد: لغزش: $A' \rightarrow B$ صعود: $A \rightarrow A'$

در هر صورت تلفیقی از صعود و لغزش داریم. در مرحله صعود، تولید vacancy نیز داریم

حالت دیگر این است که موقعیت B بالاتر از A باشد مثلاً C.

لغزش: $C' \rightarrow C$ صعود: $A \rightarrow C'$

در این جا مرحله صعود جذب vacancy می کند.

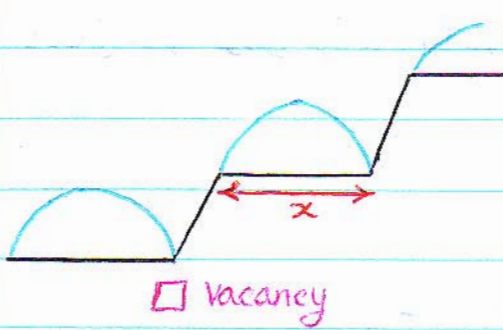
در هر دو حالت، حرکت Jog با ایجاد تغییر در تعداد vacancy ها است یعنی

افزایش انرژی. در نتیجه همواره بصورت مانع عمل می کند.

تذکره: حرکت و لغزش با ایجاد سپی اغلب بصورت تقاطعی است.

انرژی یک Jog عبارتست از: $\alpha G b^3$ (طول Jog = b؛ انرژی بر واحد طول) $\alpha G b^2$

می‌توان نتیجه گرفت، اثری Vacancy نیز همین است:

جابجایی تا حدی حرکت می‌کند اما اگر از یک اندازه به بعد

اثری زیادی نخواهد (چون افزایش طول جابجایی،

موجب افزایش اثری می‌شود) آنگاه vacancy

بوجود می‌آید و Jog به اندازه b حرکت می‌کند. در نتیجه حرکت جابجایی آسان می‌شود.

جابجایی: b نیرو: $\tau b x \Rightarrow x = \text{طول جابجایی}$

کار انجام شده در اثر صعود Jog: $\tau b^2 x \Rightarrow$

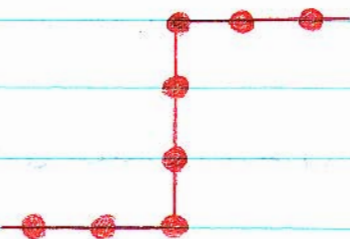
$$\tau b^2 x = \alpha G b^3 \rightarrow \tau = \frac{\alpha G b}{x}$$

α : فاصله Jog ها برای صعود. البته دما هم کمک می‌کند. در دماهای بالا τ

کمتر است.

ممکن است Jog دارای طولی بیش از پارامتر شبکه باشند. در این حالت با Jog مثل

جابجایی رفتار می‌کنیم و دیگر آنرا Jog در نظر نمی‌گیریم.

زیرا خود دارای بردار برگرس، سطح لغزش و... است.

منشا و تکثیر نایجائی:

نایجائی چگونه بوجود می آید و آیا طول آن زیاد می شود یا نه؟

$$V = 1 \text{ cm}^3$$

$$\text{دانشیه نایجائی} = 10^6 \text{ خط/cm}^2$$

اگر نایجائی کل سطح را جا رو کند، در اثر حرکت یک نایجائی اگر لغزش متوسط $\frac{b}{2}$ باشد،

$$\text{مقدار کل لغزش عبارتست از: } 10^6 \times \frac{b}{2} \quad \underline{b = 2 \times 10^{-8}} \quad 10^{-2} = 1\%$$

یعنی اگر همه نایجائی ها در تغییر طول شرکت کنند و همگی بلغزند، 1% تغییر طول داریم.

در صورتیکه برای Al تغییر طول خیلی بیشتر است (40%) در یک جسم تغییر شکل

یافته دانشیه نایجائی ها در حدود 10^{11} خط/cm^2 است. این نایجائی ها از کجا آمده اند

و چگونه زیاد شده اند؟

ابتدا منشا را بررسی می کنیم: همان 10^6 خط بر cm^2 از کجا آمده است؟ زیرای داریم

نایجائی تعادل ترمودینامیکی ندارد و همواره انرژی را زیاد می کند. از طرفی با هیچ عملیات

حرارتی نمی توان آن را از بین برد. نایجائی در همین فرآیند انجماد بوجود می آید. و وقتی که

وجود آمد دیگر نمی توان آن را از بین برد. از سه حالت زیر نابجائی ممکن است بوجود آید:

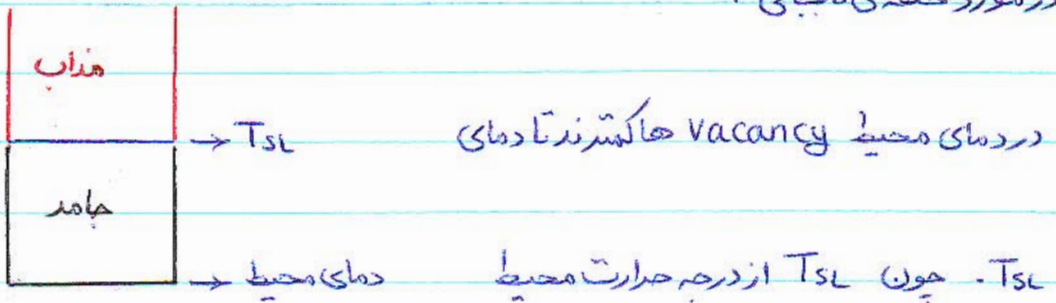
1- تراکم تنش   2- حلقه های vacancy

3- نابجائی پیچی حین انجماد.

تراکم تنش ناشی از تغییر درجه حرارت و متفاوت بودن آن در جاهای مختلف مذاب است.

در این مورد بعداً بحث خواهد شد.

در مورد حلقه های نابجائی:

بیشتر است. این vacancy ها شکلی حلقه می دهند و این حلقه ها اتصال بین دو

صفحه را از بین برده و dislocation بوجود می آورد.

رشد دانه ها در جهت سطوح فشرده است و در جهت رشد، اتم ها روی سطح می نشینند که

شیر به یک جزیره است و اطراف آن مذاب می باشد. اما اطراف نابجائی پیچی اتم ها بصورت

مارپیچ قرار دارند و چون در این حالت اتم ها با هم بهتر ارتباط دارند، رشد انجماد سریع تر شده

و این نایجائی باقی خواهد ماند.

حال علت زیاد شدن نایجائی در اثر تغییر شکل پلاستیک را بررسی می کنیم :

جوانه زنی نایجائی :

I . بوجود آمدن یک نایجائی در یک قسمت بی عیب بلور در اثر تنش (که موجب شکست

صفحه شده و دو نیم صفحه بوجود می آورد) ← جوانه زنی هموزن

II . در اثر تراکم تنش در قسمت های خاص بلور، نایجائی می تواند جوانه بزند. ← جوانه زنی

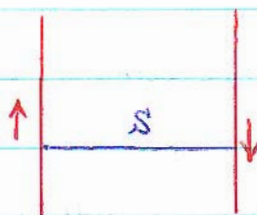
غیر هموزن .

جوانه زنی هموزن :

امکان بوجود آمدن تشکیل نایجائی درین روش راهی نسیم . نایجائی را سچی فرض می کنیم

زیرا جمله ی (۱-۷) ندارد و محاسبات ساده تری شود . فرض دیگر این است که دو نایجائی

یعنی در یک لحظه بوجود آمده اند در خلاف جهت هم و از یکدیگر دور می شوند .

می خواهیم تنش لازم برای جوانه زنی را بدست آوریم :

$$\text{انرژی الاستیک بر واحد طول نایجائی} = \alpha G b^2$$

ΔG : تغییرات انرژی سیستم بر واحد طول نابجایی   کار انجام شده: $\tau b s$

$$\Delta G = \alpha G b^2 - \tau b s = \frac{G b^2}{4\pi} \ln \frac{r}{r_0} - \tau b s$$

$$r = s$$

r_0 : Core

$$\rightarrow \Delta G = \frac{G b^2}{4\pi} \ln \frac{s}{r_0} - \tau b s$$

وقتی $s=0$ است، $\Delta G=0$ است. وقتی از یک max گذشت، انرژی (ΔG)

$$\Delta G(\max): \quad \frac{d\Delta G}{ds} = 0 \quad \text{منفی خواهد شد}$$

$$\rightarrow \frac{G b^2}{4\pi} \frac{1}{s} - \tau b = 0 \quad \rightarrow s_{\max} = \frac{G b}{4\pi \tau}$$

$$\rightarrow \Delta G_{\max} = \frac{G b^2}{4\pi} \ln \left(\frac{G b}{4\pi \tau r_0} \right) - \tau b \left(\frac{G b}{4\pi \tau} \right) \quad r_0 = b$$

$$\rightarrow \Delta G_{\max} = \frac{G b^2}{4\pi} \left[\ln \frac{G}{4\pi \tau} - 1 \right]$$

یعنی برای اینکه دوباعیاتی فوق فرم گرفته و از هم دور شوند این max انرژی باید به آن

داره شود. $\leftarrow \tau$ اعمالی باید در رابطی فوق صدق کند:

$$\tau = \tau_N \quad \text{تنش حوائزنی} \quad \rightarrow \Delta G_{\max} = 0 \quad \rightarrow \ln \frac{G}{4\pi \tau} - 1 = 0$$

$$\rightarrow \tau_N = \frac{G}{4\pi e} \sim \frac{G}{30}$$

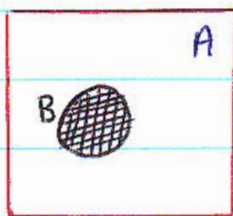
این تنش خیلی بزرگ است و ماهیچ وقت چنین تنش نداریم؛ در نتیجه جانانه زنی

هموزن امکان پذیر نیست.

جانانه زنی غیر هموزن:

فرض می‌کنیم داخل فاز A، فاز دوم B وجود داشته باشد. پس فاز اصلی A دارای

حفره‌ای با اندازه B است.

حال اگر دما با اندازه ΔT افزایش یابد:

$$\begin{cases} r_1 = r + \alpha \Delta T & \text{حفره} \\ r_2 = r + \alpha' \Delta T & \text{فاز B} \end{cases}$$

حفره و B بدلیل داشتن ضریب انبساط حجمی یا طولی متفاوت، تغییر حجم متفاوتی

دارند. به نظر می‌رسد که بین حفره و B باید فاصله افتد اما در این صورت مفاهیم اولیه

اشتباه می‌شود زیرا حفره و B پیوسته‌اند. اگر (حفره) $\alpha < \alpha(B)$ ، آنگاه B

نمی‌تواند با اندازه‌ی حفره بزرگ شود در نتیجه به فاز دوم B نیروی کششی اعمال می‌شود و

تعدادی در فاصله r_2 ایجاد می‌شود. اگر (حفره) $\alpha > \alpha(B)$ ، به B نیروی فشاری

وارد می شود. به هر حال در اثر اختلاف ضریب انبساطی (طولی یا حجمی) یک تنش بوجود

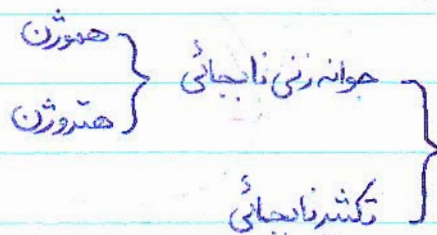
می آید و این تنش موجب ایجاد نابجایی می تواند بشود. (به نوعی انرژی آنگرا فراهم می کند.)

بنابراین جوانه زنی غیر هموزن امکان پذیر است به شرط آنکه محل تمرکز تنش مثل فاز دوم

موجود باشد. اما این تنها عامل برای افزایش دانسیته نابجایی نیست زیرا ما برای جسم خالص

نیز افزایش دانسیته نابجایی داریم.

افزایش دانسیته نابجایی در اثر تغییر شکل پلاستیک: $(10^6 \rightarrow 10^{9-10-11})$ 86.1.19

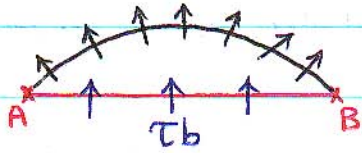
هموزن: از لحاظ تنش امکان پذیر نیست.

هتروژن: امکان پذیر است مثل فاز دوم که میدان تنش ایجاد می کند و نابجایی شکل می گیرد.

گفته شد که امکان جوانه زنی در جسم خالص وجود ندارد اما در آن افزایش دانسیته داریم.

تکثیر نابجایی:

این مکانیزم فرانگ رید نام دارد. گفته شد، با اعمال تنش τ ، به خط نابجایی نیروی پروانه

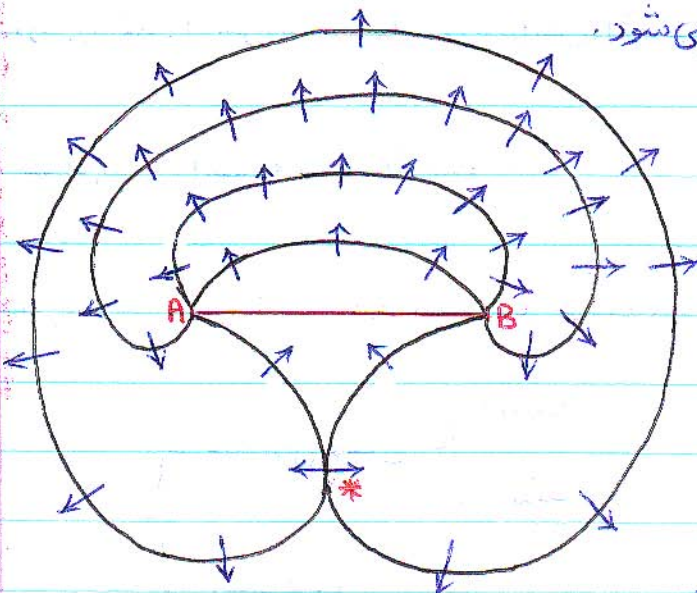

طول τ_b وارد می شود که عمود بر آن است.

چون دو انتهای خط بسته است به شکل خمیده در می آید.

هم چنین در این صورت نیروها بصورت شعاعی می شوند. (عمود بر خط نایجائی) با اعمال

تنش های بیشتر، این منحنی بزرگ تری شود.

در قسمت *، دو نایجائی از هر نوعی

که باشند، مخالف هم بوده و یکدیگر

راختنی می کنند. علت در ادامه گفته

خواهد شد. بنابراین در نهایت شکلی

مانند شکل زیر خواهیم داشت. دو خط AC و CB با توجه به جهت نیرویی که به آنها

وارد می شود دوباره خط اولی را AB را

درست می کند و اگر باز هم تنش اعمال

شود، یک حلقه نایجائی دیگر درست

می شود و به همین ترتیب ادامه می یابد.

